

ಪ್ರಕಾಶ

ನಾಚ್

1992

ತೆಳನಗೆಯ ಕಾರಂಜ

* ಪ್ರಕಾಶ

* "ಕೇಫ"

ಶಾಂತಾರಘು

ಎನ್. ರಾಘವನ್

* ಡಾ|| ಪ್ರಕಾಶ

* ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

* ಕೆ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ

* ಬಿ. ಶಿವಪ್ರಸಾದ್

* ಪಾ. ಮೈ. ಸೂರಿ

* ಶಿವ

* ಮ. ಶ್ರೀ ಮುರಳಿಕೃಷ್ಣ

* ಮಂದಗೇರೆ ಸೋಮು

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: 2 ರೂ. 50 ಪೈ.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

SVR Carbendazim 50% WP ISI marked

A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.

Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.

SVR BHC 50% WP

Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಸಂಪುಟ ೯

ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೯೨

ಸಂಚಿಕೆ ೬

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದರು.

“ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಮೂರು ಸಲ ಕನ್ನ ಹಾಕಿ ನುಗ್ಗಿ ದೀಯ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ. ಮೂರುಸಲ ಯಾಕೆ ನುಗ್ಗಿ ? ಅಂಥಾ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥ ಏನಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿ?”

ಅಪರಾಧಿ ಉತ್ತರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ

“ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಆ ಅಂಗಡಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದ್ದು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಸೀರೆ ಕದಿಯೋಕ್ಕೆ, ಅವಳು ನಾನು ಕದ್ದ ಸೀರೇನ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನ ಬದಲಾಯಿಸೋದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೆರಡು ಸಲ ನುಗ್ಗಿ ಜೇಕಾಯ್ತು”

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು ; ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 2 ರೂ. 50 ಪೈ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 25 ರೂ. ಆಜೀವ ಚಂದಾ 250 ರೂ.	ವಿಳಾಸ ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560003 ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ
---	---	---

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಯಾತ್ರಿಕರ ಪತ್ರ	“ಕೇಫ”	6
ಅನ್ ಎಸ್ಕಾಲ್ಯಾ ಗೃಹಿಣಿಯರು	ಶಾಂತಾರಘು	9
ಪರೋಪಕಾರದ ಪಾಠ	ಎನ್. ರಾಘವನ್	18
ಈಶಾನ್ಯ ಪರ್ಯಟ	ಡಾ ಪ್ರಕಾಶ್	22
ಮಗಳಿಗೊಂದು-ನೋಸೆಗೊಂದು	ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ	25
“ರತ್ನಗರ್ಭ”	ಕೆ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ	28
ನಲ್ಲೆಗೊಂದು ಮಾತು	ಬಿ. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಪ್ಪ	30
ಬುಡ ಸಮೇತ	ಹಾ. ಮೈ. ಸೂರಿ	31
ಮಿಲ್ಕನ್ ಬರ್ಲ್ಸ್	ಶಿವು	33
ಹನಿ ಗವನಗಳು	ಮ. ಶ್ರೀ ಮುರಳಿಕೃಷ್ಣ	37
ಕೋಳಿ ಹೇಳಿದ ಕತೆ	ಮಂದಗಿರೆ ಸೋಮು	38

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಪಂಪುಟ F

ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೯೨

ಸಂಚಿಕೆ ೬

ಏಕಸ್ತಥಾ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಾ ನಲಿಪ್ಯತೇ ಲೋಕ ದುಃಖೇನ ಬಾಹ್ಯಃ

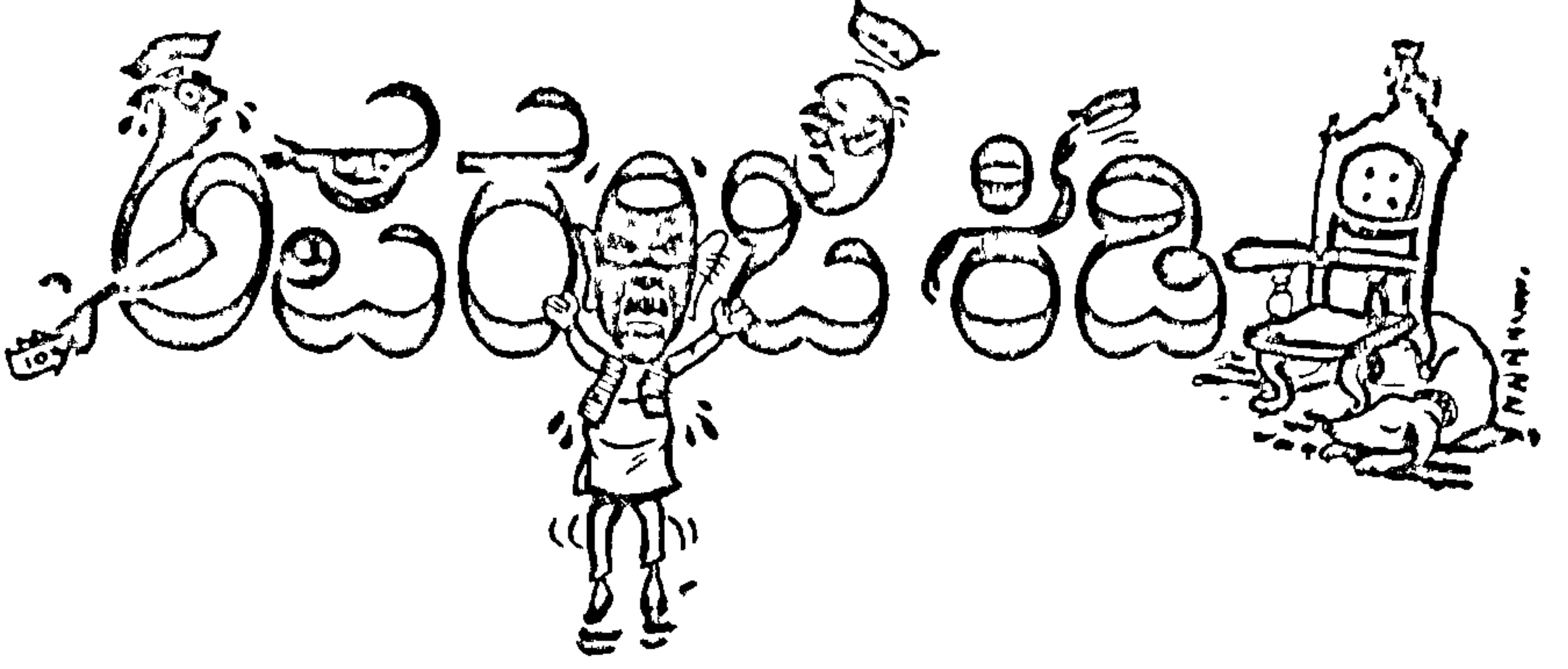
—ಕರ

ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಅಂತರಾತ್ಮನಾಗಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಲೋಕದ ದುಃಖದಿಂದ ಆಚೆಗಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವ ಈ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ವಾಕ್ಯವು, ಆತ್ಮನಿಗೆ ಜೀವನ ದುಃಖದ ಲೇಪವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಲೋಕದಲ್ಲೂ ಹಾಗೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ನೂರು ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ಬೆಲೆ ಇಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪೋಟುಗಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಲೆಗಳು ಇನ್ನು ಮೂರು ಅಥವಾ ನೂರು ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಇಳಿಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ರಾಗಿ, ಜೋಳ, ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಹುಣಿಸೆ ಹಣ್ಣು, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಗಳಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಕಲರ್ ಟಿ. ವಿ.ಗಳು, ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳು ಮೊದಲಾದ ಭೋಗ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶವನ್ನು ಸೇರಿ ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗುತ್ತವೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಂಬ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ದುಃಖದಿಂದ ತತ್ತರಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರು ನಮ್ಮವರೆಂದು ಆರಿಸಿ ಕಳಿಸಿದ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಈ ದುಃಖದ ಸೋಂಕೂ ಇಲ್ಲ. ಮೋಜಿನ ಸವ್ವಮ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಎಂತಹ ಕಟು ಸತ್ಯ!

ಪ್ರಕಾಶ್

ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಿತ್ರೋತ್ಸವ ಮೇಯರ್ ಅಲಕ್ಷ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ

— ಸುದ್ದಿ

ಅವರನ್ನು 'ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ' ಅಂದುಕೊಂಡರೇನೋ ?

*

*

*

ವಿಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಹೊಸ ದೂರವಾಣಿ ಕೇಂದ್ರ

— ಸುದ್ದಿ

ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಬಹುದು !

*

*

*

'ಮೈಸೂರು ಸ್ಟಾಂಡಲ್' ಸಾಬೂನು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಅವ್ಯವಹಾರ

— ಸುದ್ದಿ

ಜೊಕ್ಕಟವಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೊರತೆ ಇರಬೇಕು !

*

*

*

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ದೂರವಾಣಿ

— ಪತ್ರಿಕೆ

ರೈತರು ರಾಂಗ್ ನಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ?

* * *

ಚುನಾವಣೆ ನಂತರ ಪಂಜಾಬ್ ಸೂತ್ರ

— ಪತ್ರಿಕೆ

ಕೋಟಿ ಬಾಗಿಲು, ಸೂರೆ ಆದ ನಂತರ ಮುಚ್ಚಿದರಂತೆ !

* * *

ಪ್ರಭಾಕರನ್ ಶರಣಾಗತಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ

— ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಜಾಫ್ನಾ-ಅರಣ್ಯ ರೋದನ !

* * *

ರಾಜ್ಯ-ತಮಿಳುನಾಡು ಬಸ್ ಸಂಚಾರ ಮರು ಆರಂಭ

— ಸುದ್ದಿ

ರೇಡಿಯೇಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ನೀರನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೇನು ?

* * *

ವೀರಪ್ಪನ್ ಹಿಡಿಯಲು ಉನ್ನತ ಸಮಿತಿ

— ಪತ್ರಿಕೆ

ಸಮಿತಿ ಧರಗೆ ಎಂದು ಇಳಿದು ಬರುತ್ತೋ ?

* * *

ಭಿನ್ನಮತೀಯರು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ

— ಸುದ್ದಿ

ಅವರಲ್ಲೇ ಭಿನ್ನಮತ ? ?

ಯಾತ್ರಿಕರ ಪತ್ರ

“ಕೇಫ”

ಪಿಳ್ಳಯ್ಯನ ಹಳ್ಳಿ ನಮ್ಮ ತಲಕಾಡು ರಸ್ತೆ ಬಿಟ್ಟು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿರೋ ಊರು. ಒಳಾಂದ್ರೆ ಒಳಾ ಇರೋ ಈ ಹಳ್ಳಿಗೆ ನಾನು ರಾಜ ಚಂದಿ ಏಕೆ ನುಗ್ಗಿದೆವು-ಅಂತ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಶಃ ನಾವು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿತಿಟ್ಟುಗಳಿದ್ದ ಅಮ್ಮನಕಲೆ ಸರ್ಕಾರಿ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸೊಗಸಾದ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾನ್ಕ್ರೀಟ್ ರಸ್ತೆ ಕವಲು ಒಡೆದದ್ದು ನೋಡಿ ರಾಜ ಚಂದಿ ಯಾತ್ರಿಕ ವಾಗಿ ಆ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಸೈಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿರಬೇಕು. ನಾನು-ಸರಿ! ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಕಿ. ಮೀ. ದೂರದಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಪಿಳ್ಳಯ್ಯನ ಹಳ್ಳಿ ವ್ಯಾ ಸಿಗ್ತು. ಅಷ್ಟು ದೂರದಿಂದ ಊರು ಒಂದು ತ್ರೀಡೈಮೆನ್ಡ್‌ನ ಪೆಯಿಂಟಿಂಗ್ ತರಹ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಮನೆಗಳು ರಂಗು ರಂಗಿನ ಇಳಿಜಾರು ಸೂರುಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಚಾಚಿರುವ ಟಿ. ವಿ. ಅಂಟಿನಾಗಳು.

“ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲೇ ಉಳಿಬೇಕಾದ್ರೆ-ಟಿ. ವಿ. ನಾದರೂ ನೋಡಬೋದ್ರಯ್ಯಾ- ಅಂದ ಚಂದಿ.

ನಾನು ಬೆಚ್ಚಿದೆ. ಬೆಟ್ಟದ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೋ- ತೋಟದ ಮನೆಯಲ್ಲೋ ನಮಗೆ ಟಿ. ವಿ. ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಊರಿನ ಯಜಮಾನರ ಆತಿಥ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಟಿ. ವಿ. ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ನೀವು ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಆ ದಿನ ಟಿ. ವಿ. ಪ್ರಸಾರ ದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೆ. ನಾನೊಬ್ಬನೇನೇ ಆ ಹಿಂಸೆನ ಪಡೆದಿದ್ದದ್ದು ರಾಜ ಯಾವುದೋ ಚಕ್ರಬಂದ ಬಿಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದ. ಚಂದಿ-ಚಂದಮಾಮಾ ಓದಿದ್ದ.

“ಟಿ. ವಿ. ಮಾತ್ರ ಬೇಡ ಕಣ್ಣೋ! ಬೆಟ್ಟದ ಹಳ್ಳಿಜ್ಞಾಪ್ತ ಇದಿಯೋ ಇಲ್ಲೋ?” ಅಂದೆ.

“ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾಪ್ತಾ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ಉರಾಂಗು ಟಾಂಗೂ ಒಬ್ಬ ಹಿಪ್ಪೊಪೊಟಾ ಮಸ್ಸೂ ಡೆಮಾಕ್ರಸೀ ಮೇಲೆ ಫೈಟ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು-ಅಲ್ವೇನೋ?” ಚಂದಿ ಕೇಳಿದ.

ಪಿಳ್ಳಯ್ಯನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ನಾವು ಹೊಕ್ಕ ಒಡನೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಡಿದದ್ದು ಒಂದು ಭೂತಾಕಾರದ ಬೋರ್ಡು ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸೋ ಅಂಥಾದ್ದು.

“ಲೋ ಈ ಊರಲ್ಲಿ “ಮಯೂರದ್ವಜ” ಓಡ್ತಾ ಇರ್ಬೇಕು. ಕಣ್ಣೋ” ಅಂದ ಚಂದಿ.

“ಇರಲಾರದು ಎರಡು ಒಂದೇ ತರಹದ ತಲೆಗಳು ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಬೋರ್ಡ್ ನಲ್ಲಿ” ಅನ್ನುತ್ತಾ ರಾಜ ಸೈಕಲ್ಲಿಂದ ಇಳಿದು ಬೋರ್ಡು ಹತ್ರ ನಡೆದ.

ನಾನೂ ಚಂದಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆವು.

“ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಕೋರಿಕೆ

ನಮ್ಮ ಪಿಳ್ಳಯ್ಯನ ಹಳ್ಳಿ ಒಂದು ಮಾದರಿ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೇ ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಬೇಕು. ಮಲ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಗೂ ಸ್ಥಳಗಳು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ದಯವಿಟ್ಟು ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಗುಳಬೇಡಿ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ. ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮೀರಿದವರಿಗೆ ರೂಪಾಯಿ 10/-ರಿಂದ ರೂಪಾಯಿ 50/-ರ ವರೆವಿಗೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರು
ಪಿಳ್ಳಯ್ಯನ ಹಳ್ಳಿ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಸಭೆ”

ಇದು ಆ ಫಲಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಕಟಣೆ.

ಪಿಳ್ಳಯ್ಯನ ಹಳ್ಳಿ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಭವನ ಯಾವೊಂದೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ ನವರಾತ್ರಿ ಸಮಯದ ಬೊಂಬೆ ಮನೆಯ ಬೃಹತ್ ಮಾದರಿಯಂತಿತ್ತು.

“ಈ ಊರು ಹಳ್ಳಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ ಕಣ್ಣೋ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರ್‌ದೇ ಯಾವುದೋ ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆ ಇರ್ಬೇಕು.” ಅಂದ ಜಿಂದಿ.

“ನೀನು ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಗಿನಿಸ್ಟರ್ ಆದ್ರೆ-ಆಗ ನೀನು ಆದೇ ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆಲಿ ಮನೆಗಿನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮನೆ ಮುಗಿಯೋ ವರ್ಗೂ ನೀನು ಮಿನಿಸ್ಟರಾಗೇ ಉಳಿದಿದ್ರೆ ಆಗ ಅ ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಹುದು. ಬೆಂಗಳೂರು ಬಡಾವಣೆ. ನಡೀರಿ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದೆರಡು ಲೋಟ ಕಾಫಿ ಬಸ್ಕೆಟ್‌ಗಳೇ” ಅಂದ ರಾಜ.

“ಆನಂದ ತೀರ್ಥ” ಕೆಫೆಗೆ ಹೋದೆವು.

ಮತ್ತೆ ಬೋರ್ಡು..

“ಸೂಚನೆ-ನೀವು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ತಟ್ಟೆ ಲೋಟ ಚಂಚಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ತೊಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ”

“ಲೋ-ಇದು ಆರ್ಷರ್ ಕಣ್ಣೋ ರಿಕ್ವೆಸ್ಟ್” ಅಂದ ಚಂದಿ.

“ಆನಂದ ತೀರ್ಥ”-ಒಂದು ಸ್ವಯಂ ಸೇವೆ ಕೆಫೆ ಮೊದಲು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಚೀಟಿ ಪಡೆದು ಆ ಮೇಲೆ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸು ಕಾಫಿ ಟೀಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಲೀಕ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸರ್ವರ್ ಮಾತ್ರ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಫಿಲ್ಟರ್ ಒಂದು ಕಡೆ. ಕೈ ತೊಳೆಯುವ ನಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆ ಇದ್ದವು. ನಾವೂ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಫೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವೊಂದು ಗಲೀಜು ಮಾಡದೆ ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ ಮುಗಿಸಿದೆವು.

ಪಿಳ್ಳೆಯ್ಯನ ಹಳ್ಳಿ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹೂವಪ್ಪ. ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಮನೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯವಾದ ತಕ್ಷಣ-‘ಆನಂದ ತೀರ್ಥ’ದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದರು. ಏನಾದರೂ ಲೋಪವಿದ್ರೆ ಆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೀರಿ-ಅಂದರು. ಊರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೊಟ್ಟ ವಿವರಗಳು- “ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ಏರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಖಿದರೇ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮಗ ಇಂಜಿನಿಯರು ಈಗ ಅಮೇರಿಕಾ-ಡೆಟ್ರಾಯ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಊರು ಪಟೇಲರು-ನಾಗೇಂದ್ರಯ್ಯ ಅವರ ಮಗ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕಲ್ತಿದ್ದಾನೆ-ಅಲ್ಲೇ ನ್ಯೂಜರ್ಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ-ಅದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಮಂಜುನಾಥ ಮತ್ತು ಪಟೇಲರ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿ, ಪೈಪೋಟಿ ಮೇಲೆ ಈ ಊರನ್ನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗೇರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಜುನಾಥ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ತಾನೂ ತುಂಬಿಸಿ, ಊರಿನ ರಸ್ತೆ ಪೂರ್ತಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಟಾರ್ ಹಾಕಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಈ ಊರು ಹೋಟ್ಟು ಶಿಸ್ತು ಅವನೇ ಮಾಡಿದ್ದು....

“ರುದ್ರಮೂರ್ತಿ....

“ಅವನೂ ಧಾರಾಳಿ-ಈ ಊರಿನ ಶಾಲೆ-ತಾನು ಓದಿದ್ದೊಂತ-ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಂ ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಅದೇನೇನೋ ಸಲಕರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಲ್ಯಾಂಟರ್ನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಹುಡುಗನದೇ ಈ ಊರಿನ ಕಸಾಕಡ್ಡಿ ಹೊಲಸು ಎಲ್ಲಾ- ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡೋ ಏರ್ಪಾಟು- ಎಲ್ಲಾರಾ ಉಗಿಳೀರಾ ಮತ್ತೆ-” ಅಂತ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

“ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಇಲ್ವಲ್ಲೋ!” ಅಂತ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕಿರ್ರಿದ-ಚಂದಿ.

ಉಗಳುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೇ ನುಂಗಿಕೊಂಡು-ಬೀಡಿ, ಸಿಗರೇಟ್ ತುಂಡಗಳ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸದ್ಯ ಈ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಬಚಾವಾದರೆ ಸಾಕು- ಅಂತ ತಲಕಾಡು ದಾರಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಡಿದೆವು.

“ಲೋ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದ ಈ ಹಳ್ಳಿಯೇ ಇಷ್ಟು ಕ್ಲೀನಾಗಿರೋವಾಗ ಅಮೇರಿಕಾ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಹೇಗಿದ್ದಾವೋ ?” ಅಂದ ರಾಜ.

“ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹ ಕೊಳಕಿರಬೇಕು” ಅಂದ ಚಂದಿ.

ನಾವು ನೂಲತಃ ಪೇದಾಂತಿಗಳಲ್ಲವೆ ?.

ಅನ್ ಎಂಪ್ಲಾಯ್ ಗೃಹಿಣಿಯರು

ಶಾಂತಾ ರಘು

ಪೆದ್ಡಿಗೆ ರೇಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮೈ ಪರಚಿಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು. ಕಿರುಚ್ಚೊಂಡು ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಓಡಿ ಹೋಗೋಣ್ಣೆ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಇಲ್ಲಾ—ಮುಸುಕು ಹಾಕೊಂಡು ತೆಪ್ಪಗೆ ಮಲಗಿಬಿಡೋಣ್ಣೆ ಅಂತಾನೂ ಅನ್ನಿಸು. ಆದ್ರೆ ಇದ್ಯಾವುದನ್ನು ಅವಳು ಮಾಡೋ ಹಾಗಿರ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿ. ಪುರುಸೊತ್ತೆಲ್ಲಿತ್ತು ಪಾವ ಆವ್ವಿಗೆ ?

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳು ಗಂಟೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಜೆಟ್ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಆಗ್ಬೇಕು. ಹೋಂ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗೋ ಆರು ವರ್ಷದ ಅರುಣನ ಸ್ಕೂಲ್ ವ್ಯಾನ್ 7½ ಗೆಲ್ಲಾ ಹಾಜರು. ಆ ಮಹರಾಯ ಡ್ರೈವರ್ ಎಲ್ಲೋ ಏಳು ತಿಂಗಳಿಗೇ ಹುಟ್ಟಿದಾಂತ ಕಾಣತ್ತೆ. ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷ ಲೇಟಾದ್ರೂ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹಾರನ್ ಹೊಡೆದು ಬೊಂಬಡಿ ಬಜಾಯಿಸ್ತಾನೆ.

ಎರಡನೇವು ಕಿರಣ. ಮೂರೂವರೆ ವರ್ಷ. ಇಲ್ಲೇ ಅರಬಿಂದೋಗೆ ನರ್ಸರಿಗೆ ಹೋಗತ್ತೆ. ಇವತ್ತು ಅವನ ಮೂಡು ಹ್ಯಾಗಿದ್ದೋ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಈ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಅವನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗೋ ವೈಖರಿ ನೋಡಿ—ಪದ್ಮಾ—ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಾಲೇಜು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಯಾಕೆ—ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಮೆಟ್ಟಿಲೂ ಹತ್ತೊಲ್ಲ ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು.

ಅವನನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗೋಕೆ, ಶಿವಮ್ಮ ಅಂತ ಮುದುಕಿ ಯೊಬ್ಬನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದು.

ಕಿರಣನ್ನ ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ಎಬ್ಬಿ, ಅವನ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ವಾಗ್ಲೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ತಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿ, ಹಾಲು, ಮೊಟ್ಟೆ, ಬ್ರೆಡ್ ತಿನ್ನಿ, ಡಬ್ಬಿಗೆ ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್ ಹಾಕಿ, ರೆಡಿ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ವು. ಕಿರಣನೂ ಬಲು ವಿಧೇಯನಾಗಿ, ಪೂ ಸಾಕ್ಸ್ ಹಾಕೊಂಡು, ಬ್ಯಾಗ್ ಹಿಡೊಂಡು. ಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರಾಯಿದ್ದ. ಶಿವಮ್ಮ ಬಂದ್ಯೋಡ್ಲೆ ಗಲಾಟೆಯಿಲ್ದೆ ಅವಳ ಕೈಹಿಡೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾಯಿದ್ದ. ಸ್ಕೂಲಿನ ಗೇಟು ಕಂಡ ಕೂಡ್ಲೇ ಚಂಡಿ ಕುದುರೆ ಧರಾ ಮೊಂಡು ಮಾಡ್ತಾ, 'ಹೋ' ಅಂತ ಹುಯಿಲೆಬ್ಬಿಸ್ತಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡ್ತಾಯಿದ್ದ.

ಶಿವಮ್ಮ ಬಿಡದೆ ಅವನ್ನ ಹಾಗೇ ಎತ್ತೊಂದು ಹೋಗಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸ್ತಾ ಯಿದ್ದು. ಟೀಚರ್ ಮುಖ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಿರಣನ ಅಳು ತುರಕಕ್ಕೇರತಾಯಿತ್ತು. ಶಿವಮ್ಮನ್ನ ಕುರಿ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಡ್ತೊತ್ತಾಯಿದ್ದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನವಾದ್ರೆ ಸರಿ ಹೋಗತ್ತೆ ಅನ್ನೋದು ಸುಳ್ಳಾಯ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಇದ್ಯಾವುದೋ ಪಾಸಿಯಾಗದ ಕೇಸೂಂತ, ಟೀಚರ್, ಶಿವಮ್ಮನೂ ಕ್ಲಾಸ್‌ನೊಳಗೆ ಕೂರೋಕೆ ಸೈಪಲ್ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟು. ಶಿವಮ್ಮನೂ “ಶಿವನೇ” ಅಂತ ನರ್ಸರಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ನೊಳಗೆ ದಿನಾ ಕೂತ್ಕೊಂಡು “ಬಾ, ಬಾ, ಬ್ಲಾಕ್ ಪೀಪ್” “ಡಿಂಗ್ ಡಾಂಗ್ ಬೆಲ್” ಎಲ್ಲಾ ನರ್ಸರಿ ರೈಮೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲೊಂಡ್ಲು ! ಈ ರೊಟೀನು ಆರ್ಮಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪದೆ ನಡೀತಾಯಿತ್ತು !

ಪದ್ಮಳ ಹಿರಿಯ ಸುಪುತ್ರ ಒಂದನೇ ಕ್ಲಾಸು. ಅವಳ ಗ್ರಹಚಾರಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೂ ಸ್ಕೂಲಿಗಿಂತ ಮನೇಲೇ ಇಷ್ಟ. ಪ್ರತಿದಿನ ಕರೆಕ್ಟಾಗಿ 7-20ಕ್ಕೆ, ಅಮ್ಮನ ಸೆರಗು ಹಿಡ್ತೊಂಡು, “ಮಮ್ಮೀ ! ಹೊಟ್ಟೇ ನೋವು” ಅಂತ ಮೂಗಲ್ಲೇ ರಾಗ ಎಳೀತಾಯಿದ್ದ.

ಮೊದ ಮೊದಲು ಪದ್ಮಾನೂ ನಿಜವೇನೋಂತ ಮೋಸ ಹೋದ್ಲು. ಆಮೇಲೆ ಮಗನ ನಾಟಕ ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ, ಸಾಮ, ದಾನ, ಭೇದ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದು.

ಕೊನೆಗೆ ಅವರಪ್ಪ ವಾಗೀಶ ಎದ್ದು ಬಂದು, ‘ಹಿಂದೂ’ ವೇಪರನ್ನು ನೀಟಾಗಿ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ. ರಪ್ಪ ರಪ್ಪನೆ ಮಗನ ಬಾಟಂ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾರ್ಸ್-“ರಾಸ್ಕಲ್ ! ನಾನೂ ನೋಡ್ತಾಯಿದೀನಿ. ದಿನಾ ವ್ಯಾನ್ ಬರೋಕೆ ಸರ್ಯಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಬರತ್ತಾ ನಿಂಗೇ ? ರೆಡಿಯಾಗಿ ಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ತೀಯೋ-ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಸ್ಲೋ?” ಅಂತ ದಂಡ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ, ಗುಡುಗಿದ್ದೇಲೆ-ತಪ್ಪಗೆ ಬ್ಯಾಗು ತಗಲಾಡ್ತೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾಯಿದ್ದ. ಇದೂ ದಿನಂಪ್ರತಿ ನಡೀತಾಯಿದ್ದ ರೊಟೀನು.

ಈ ಇಬ್ಬನ್ನ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ನಾಗಹಾಕೋಕೆ ಹೆಣಗಾಡೋದ್ರಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಳ ಹೆಣ ಬಿದ್ದೋಗ್ತಾಯಿತ್ತು. ಯಾವ ಕೆಲಸಾಂತ ಮಾಡೋದು ?

ವಾಗೀಶಂಗೆ ಬ್ರೆಡ್ಡು ಗಿಡ್ಡು ಸರಿ ಹೋಗ್ತಾಯಿಲ್ಲ. ಗಡದ್ದಾಗಿ ತಿಂಡಿ ಆಗ್ಲೇ ಬೇಕು. ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಆಫೀಸು ಆವನಿಗೆ.

ಈ ಮಧ್ಯೆ “ಅವ್ವಾರೇ ! ಸೊಪ್ಪು !” ಅಂತ ಪರ್ತನೆ ಸೊಪ್ಪಿನವಳ ಕೂಗು.

“ಅಮ್ಮಾ ! ಪರಕೆ ಕಿತ್ಲೋಗೈತೆ. ಅಮ್ಮಾಕೆ ಚಿಂದಾಗಿ ಗುಡ್ಸಿಲ್ಲಾಂತ ಬಯ್ಯೇಡೀ. ಬೇಗ ಬಟ್ಟೆ ನೆನಸ್ಪುಡಿ ಮಂತೆ. ನಂಗೇ ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟುಡ್ತೀರಾ ಒಸಿ?”

ಅಂತ ಪೋಲೀಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಧರಾ, ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸ್ತಾಯಿರೋ ಕೆಲಸದ ನಿಂಗಿ.

ಹಾಲು ಬಿಸಿ ಮಾಡೋದ್ರಲ್ಲಿ-ಕಿರಣ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು ನಿದ್ರಿಸ್ತಾಯಿದ್ದ. ಅವನ್ನ ಎಬ್ಬಿಸೋದ್ರಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಉಕ್ಕಿ ಹರೀತಾಯಿತ್ತು.

ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚೊಂಡು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ದೆ- “ಮಮ್ಮೀ! ನನ್ನ ಸಾಕ್ಸ್ ಎಲ್ಲೇ ? ನನ್ ಟೈ ಸಿಗ್ತಾಯಿಲ್ಲಾ !” ಅಂತ ಅರುಣನ ಅರಚಾಟ.

ಸಾಲದೂಂತ ಹಾಲಲ್ಲಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಪೇಪರ್ ಓದ್ತಾಯಿದ್ದ ಪತಿ ಮಹಾಶಯ, ಕಣ್ಣೆತ್ತದೆ “ಪದ್ಮಾ ! ಕಾಫಿ ಪ್ಲೀಸ್ ! ಪೆರಿ ಹಾಟ್ !” ಅಂತ ಕಾಲಾ ದಿಸ್ತಾ ಕೂಗ್ತಾಯಿದ್ದ.

ವಾವ ! ಪದ್ಮಾಗೆ “ಅಯ್ಯೋ ! ತನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕೈ, ನಾಲ್ಕು ಕಾಲು, ಎರಡು ತಲೆ ಇರ್ಬಾರ್ ?” ಅಂತ ಅನ್ನಿದ್ರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು ? ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ರೇಗ್ತು. ಅಲ್ಲಾ ! ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಲಾಟೆ ಆಗ್ತಾಯಿದೆ-ಮಕ್ಕಳು ಮೂಲೆಗೊಬ್ಬಂತೆ ಕಿತ್ತಾ ಡೊಂಡು ಕಿರಚ್ಚಾಯಿದಾರೆ, ನಾನೊಬ್ಬೇ ಒದ್ದಾಡ್ತಾಯಿದೀನಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಎದ್ದೆಂದು ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡ್ಬಾರ್ ? ಅರುಣನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ರೆಡಿಮಾಡೋದೋ. ಇಲ್ಲಾ ಕಿರಣಿಗೆ ಬ್ರೇಕ್ ಫಾಸ್ಟ್ ತಿನ್ನೋದೋ, ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ರೇನೀಗ ?

ಏನೋ. ಈಗ್ಲೇ ಈ ‘ಹಿಂದು’ ಓದ್ತಿದ್ರೆ ತಲೆ ಸಿಡಿದು ಹೋಗತ್ತೋ ಅನ್ನೋ ಧರಾ ಕೂತಿದಾರಲ್ಲ ! ಹೆಂಡ್ತಿ ನಾಕೂ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ವರದಾಡ್ತಾಯಿದಾಳಲ್ಲಾ-ವಾವ, ವಿಚಾರೋಣಾ ಅಂತ ಏನಾದ್ರೂ ಇದ್ದೆ ? ಏನು ಗಂಡಸ್ರಪ್ಪ !

ಹ್ಯಾಗೋ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬನ್ನೂ ಸಾಗಹಾಕಿ. ಎರಚಾಡಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆಕ್ಕಿ, ಹುಸಿಗೆ ಸರಿಮಾಡಿ, ತಾನೊಂದು ಗುಟುಕು ಕಾಫಿ ಕುಡ್ತು, ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಬೇಯಲು ಹಾಕಿ. ಈರುಳ್ಳಿ ಹೆಚ್ಚಲು ಶುರು ಮಾಡ್ತಾಗ ಗಂಟೆ 7-45. ವಾಗೀಶನಿಗೆ ಪೂರಿ ಪಲ್ಕ ಆಗ್ಬೇಕು. ಹಾಳು ಬಳ್ಳಾರಿ ಈರುಳ್ಳಿ. ಕೆಟ್ಟ ಖಾರ. ಹಣ್ಣೆಲಿ ಇಳಿದ ಬೆವರನ್ನೂ, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸೋರಿದ ನೀರನ್ನೂ ಒರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಪದ್ಮಾ ಒಯ್ದು ಕೊಂಡಳು.

ಫೋನು ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು. “ಪದ್ಮೀ ! ಕೇಳ್ತಿಯಾ ಸ್ವಲ್ಪ ? ಪೇಪ್ ಮಾಡ್ಕೊತಾ ಇದೀನಿ ಕಣ್ಣೇ !” ಅಂತ ವಾಗೀಶ ಬಾತ್ ರೂಂನಿಂದ್ಲೇ ಕೂಗಿದ.

“ಈರುಳ್ಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿದೀನೀ ! ನೀವೇ ಕೇಳಿ !” ಅಂದ್ಲು ಬೇಕೊಂತ್ಲೇ.

ಅರ್ಧ ಪೇವಿನಲ್ಲಿ ಎಟಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಬಂದ ವಾಗೀಶ ಪೋನೆತ್ತಿ “ಹಲೋ ? ಆಂ ? ಇದು ಒಸ್ಟ್ರಾಪೊಂಡ್ ಅಲ್ಲ ! ರಾಂಗ್ ನಂಬರ್ !” ಅಂತ ಕುಕ್ಕಿದ.

“ಆಫೀಸಿಗೆ ಲೇಟಾಯ್ತು ! ಪೋನು ಕೇಳೋಕೂ ಪ್ರಸೂತ್ತಿಲ್ವ ನಿಂಗೇ ? ಅದೇನ್ ಕೆಲ್ಸ ಕಡೀತೀಯೋ ಏನೋ ? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮನೇಲೇ ಇರಿಯಾ ! ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೋ ಲೇಡೀಸ್ ನೋಡು ! ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ಆಫೀಸ್ ಕೆಲ್ಸ, ಮನೆ ಕೆಲ್ಸ, ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲ್ಸ, ಎಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ಲಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ !” ಅಂತ ಸಿಡಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋದ.

“ಛಿ ! ಛಿ ! The most thankless job is the whole world is a house wife's job ! ಆದೂ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಗೆ ಮನೇಲೇ ಇರಾಳಲ್ಲಾ— ಆ ಗೃಹಿಣಿಯ ಪಾಡು ನಾಯಿಪಾಡೇ” ಅಂತ ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ತಾನೂ ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪೂರಿ ಲಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ವದ್ಮ.

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಗೇ ಇರೋ ಗೃಹಿಣೀರು ಅಂದ್ರೇ— They are taken for granted. ಹ್ಯಾಗೂ ಮನೇಲೇ ಕೂತಿರ್ತಾರೆ—ಮಾಡ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ—ಕೆಲ್ಸಾನಾ, ಅಂತ ಅಸಡ್ಡೆ ಗಂಡಂದ್ರಿಗೆ.

ಎದುರು ಮನೆ ಮಾಲತಿ, ಗಂಡ ಪ್ರಭಾಕರ ಇಬ್ಬಿಗೂ ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸ. ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ಎಷ್ಟು ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲ್ಸ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಾರೆ ! ಅವಳು ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿದ್ರೆ, ಅವನು ಕಾಫಿ ಬೆರಸೋದು, ಒರ್ವದ ಮಗು ಅಖಿಲ ಆತ್ಮೆ, ಅವಳು ಹಾಲ್ಯ ಬೆರೆಸೋ ತನಕ, ಅವನು ಮಗೂನ ಸುಧಾರಿಸೋದು. ಕ್ರಿವ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಗೂನ ಬಿಡೋಕೆ ಬುಟ್ಟೀಲಿ ಬಟ್ಟೆ, ಬಾಟಲು, ನೀರು, ಅಮುಲ್ ಎಲ್ಲ ತುಂಬಿಸೋದು ; ಒಂದೇ ಎರಡೇ ಪ್ರಭಾಕರ ಹೆಂಡ್ತೀಗೆ ಹೆಲ್ಪ್ ಮಾಡೋದು ! ಪಾಪ ! ಅವಳೂ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾಳಲ್ಲ—ಅಂತ ಅಲ್ವೆ ? ತಾನೂ ಎಂ. ಎ. ಮಾಡಿ ಮನೇಲೇ ಕೂತಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಯ್ತೇನೋ ?

“ಪದ್ಮಾ ! ಪದ್ಮಾ !” ಅಂತ ಬಾತ್ ರೂಂನಿಂದ ವಾಗೀಶನ ಬೊಬ್ಬೆ. ಸರಿ, ಇನ್ನೇನು? ಟವಲ್ ಮುರ್ದಿರ್ತಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಬನೀನು ಹುಡುಕಾಟ. “ಗ್ರೇ ಪ್ಯಾಂಟಿಗೆ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಬ್ಲೂ ಷರ್ಟ್ ಎಲ್ಲೇ ?” ಅಂತ ಹೆಲ್ಪ್‌ಲೆಸ್ ಆಗಿ ವಾರ್ಡ್‌ರೋಬ್ ಎಲ್ಲ ಗೂರಾಟ— “ನನ್ನ ಕೂಂಬ್ ಎಲ್ಲೇ ಪದ್ಮೀ ? ಪರ್ಸ್ ಇಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ನೆನ್ನೆ ? ಕರ್ಚೀಪು ಎಲ್ ಹಾಳಾಗ್ಲೋಯ್ತು ?” ಅಂತ ಎಗರಾಟ.

ವದ್ಮ ಒಲೆ ಆರ್ಸಿ, ಬೆಸ್ ರೋಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು. “ಅದ್ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಹಾರಾಡ್ತೀರಾ ? ಸಿಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಿ ಎಸೆದಿದ್ದಿ. ನೀಟಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದೆ”

“ಹಾ ! ಅವೇ ಮತ್ತೆ ! ನಿನ್ನಾರು ನನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ಜೋಡ್ಸು ಅಂದೋರು ? ನಾನು ಎಸೆದಿದ್ದ ಕಡೆ ಇದ್ರೇನೇ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗೋದು ! ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಹಡುಕಾಡ್ಬೇಕು !”

ಇದ್ಯಾವ ವಕ್ರ ನ್ಯಾಯವೋ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬಲ್ಲ. ಅಗಾಧ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಪದ್ಮ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದು.

“ಪದ್ಮೀ ! 8-30 ಆಗೋಯ್ತು ! ಟಿಫನ್ ರೆಡೀನಾ ?” ಅಂತ ಗಡಬಡಿಸ್ತಾ ವಾಗೀಶ ಬಂದು ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೆ ಕೂತ.

“ಬಂದೇ ಐದ್ನಿಮ್ಮ ! ಅನ್ನುತ್ತಾ ಪದ್ಮ ಸೆಕೆಂಡ್ ಡೋಸ್ ಕಾಫಿ ಬೆರಸಿದ್ದು.

“ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ? ನೀನೇನಾದ್ರೂ Career ವುಮನ್ ಆಗಿದ್ದೆ ಬಲು ಕಷ್ಟ ಪಡ್ತಿದ್ದೆ ಕಣೆ. ವಿತರಣೆಯಾಗಿ ಕೆಲ್ಸ ತೂಗಿಸೋಕೇ ಬರೊಲ್ವಲ್ಲ ನಿಂಗಿ !” ಅಂತ ವಾಗೀಶ ಶುರು ಮಾಡ್.

ಪದ್ಮಾಗೆ ಬಿ.ಪಿ. ಏರಿತು. “ಸುಮ್ಮನೆ ರೇಗಿಸ್ಬೇಡಿ ನನ್ನ ! ಇಷ್ಟೊತ್ತು ನೀವೇ ತಾನೇ, ಅದೆಲ್ಲಿ, ಇದೆಲ್ಲಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗ್ಗಿದ್ದು ? ನಿಮ್ಮಿಂದಲ್ಲೇ ಲೇಟಾಯ್ತು. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ನೀವು ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ನಂಗೂ ಸಲೀಸಾಗತ್ತೆ”

ವಾಗೀಶ ಪೂರೀಲಿ ಪಲ್ಕಾನ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ.

“ಪದ್ಮೀ ! ಪದ್ಮೀ ! ಸಂಗರ್ಧಾನೇ ಆಗಲ್ಲ ಕಣೆ ! ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಟೈಮಿಲ್ಲಾ, ಟೈಮಿಲ್ಲಾಂತ ಗೊಣಗಾತ್ತಾಯಿರ್ತೀಯಾ ! ಹಳೇ ಕಾಲದ ಹೆಂಗಸ್ರು ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಮ್ಮಜ್ಜಿ, ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿ, ಇಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ರು ! ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮರಾ ಅವ್ರ ಹತ್ರ ಗ್ರೆಂಡರ್ ಇತ್ತೇ, ಮಿಕ್ಸಿ ಇತ್ತೇ, ಬಾಯ್ಲರ್ ಇತ್ತೇ, ಗ್ಯಾಸ್ ಇತ್ತೇ-ಏನಿತ್ತು ? ಆರ್ಥ ಡಜನ್ ಮಕ್ಕು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಿಗೂ, ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಂಡು. ಸಂಸಾರಾನ ಹ್ಯಾಗೆ ತೂಗಿಸ್ತಾಯಿದ್ರು ! ನಿಮ್ಮರಾ ಪಾಡರ್ನ್ ಲೇಡೀಸ್‌ಗೆ Stamina ಸಾಲ್ದು ಕಣೆ. ಎಲ್ಲಾ ಲೇಟೆಸ್ಟ್ Gadgets ಇಟ್ಟೊಂಡು, ಒಬ್ಬೋ ಇಬ್ಬೋ ಮಕ್ಕಳು, ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನರಾ ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿ ಗಂಡ, ಇಷ್ಟನ್ನ ಸಾಕೋಕೇ ಉಬ್ಬಸ ಪಡ್ತೀರಲ್ಲೇ. ಅದೂ, ನೀನು Career ವುಮನ್ ಸಹ ಅಲ್ಲ. ಮನೇಲೇ ಇರ್ತೀಯಾ. ಏನಮ್ಮ ಗುನುಗು

ನಿಂಗ ? ಏನ್ನಾದ್ತೀಯಾ ಇದೀ ದಿನ?" ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಬದು ಪೂರಿ ಪೂರೈಸಿ ಕಾಫಿ ಓರಿ, ಸ್ಕೂಟರ್ ಏರಿ, ಹಾರಿದ ಪಾಗಿಲ.

ಪದ್ಮಾಗೆ ಇದೀಗ ವಿತ್ಥ ನೆತ್ತಿಗೆರಿತ್ತು. ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕರಿಸಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಾ ! ಈ ಗುಂದಿರು ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಅಮಾಯಕರೇ-ಇಲ್ಲಾ ಬಲು Convenient ಆಗಿ ಹಾಗೆ ನಟಿಸ್ತಾರ್ಯ ? ಎರಡನೇದೇ ನಿಜ ಅನಿಸ್ತು ರೇಗಿದ್ದ ಪದ್ಮಾಗೆ.

ಆವರಜ್ಜಿ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡ್ತಾರಲ್ಲ ! ನಿಜ, ಅಜ್ಜಿಗೆ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ತಿಂಡಿ, ಎರಡೊತ್ತು ಅಡಿಗೆ, ಪಟಾಲಂ ಮಕ್ಕಳು, ಎಲ್ಲ ನಿಭಾಯೋದು ಏನು ಕಷ್ಟವಿತ್ತು ? ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನೂ ಇರ್ದಿಲ್ಲ ಅವ್ರಿಗೆ, ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿದೋ ಅವಶ್ಯಕತೇನೇ ಇರ್ದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸ ಪೂರಾ ಗಂಡಸ್ರೇ ನೋಡ್ಕೊತಾಯಿದ್ದು.

ಇಲ್ಲಿಯ ಹಾಗೇ ?

“ಪದ್ಮೀ ! ಆ NSC ಡೆಪಾಸಿಟ್ಟು ಮೆಚ್ಯೂರ್ ಆಗೊಯ್ತು. ಪೋಸ್ಟ್ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಡ್ರಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ಹಾಕಿದೇ ಸ್ವಲ್ಪ”

“ಪದ್ಮು ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ! ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬಿಲ್ ಕಟ್ಟೋಕೆ ಇವತ್ತೇ ಲಾಸ್ಟ್‌ಡೇಟು. ಅಫೀಸಿಗೆ ಬೇಗ ಹೋಗ್ಬೇಕು ನಾನು. ಚೆಕ್ ಬರ್ಡು ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದೀನಿ, ಕಟ್ಟಿದಮ್ಮ ಪ್ಲೀಸ್ !”

“ಪದ್ಮಿ ಡಿಯರ್ ! ಆಗ್ಲೆ ಮೇ ಇಪ್ಪತ್ತೈದಾಯ್ತು. ಮನೇದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮುಪ್ಪತ್ತರ ಒಳಗೆ ಕಟ್ಟೇಕು. ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡೂವರೆಗೆ ಹೋದ್ರೇ ಆ ಕಾರ್ಪ್ ರೇಷನ್‌ನವ ಕೈಗೆ ಸಿಗೋದು. ಹ್ಯಾಗೂ ಬಿಡುವಾಗಿದೀಯಲ್ಲ ! ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟಿ ದ್ತೀಯಾ ? ಕ್ಯಾವಾಗೇ ಕಟ್ಟಿಡು. ಚೆಕ್ ಕೊಟ್ಟೆ ರಶೀದಿ ಕೊಡೋದು ಡಿಲೇ ಮಾಡ್ತಾನೆ.”

“ಪದ್ಮಾ ! ಆರುಣನ ಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ Parents Teachers' ಮೀಟಿಂಗ್ ಇದೆ ಅಲ್ವೆ ? ಶುದ್ಧ ಬೋರು ಕಣೆ. ನಾನು ಬಂದು ಏನ್ನಾಡ್ಬೇಕಾಗಿದೆ ಈಗ ? ಅದೂ ಅಲ್ವೆ Torontoದಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರೆಂಡ್ ವೆಂಕಟ್ ಬಂದಿದಾನೆ. ಸೆಂಚುರಿ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೀಟ್ ಮಾಡ್ತಾಯಿದೀವಿ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡ್ಬಿಡೇ. ಹ್ಯಾಗೂ ಬಿಡುವಾಗಿರ್ದೀಯಲ್ಲ !”

ಇವೆಲ್ಲ, ಹೊರಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ, ಮನೇಲೇ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿರೋ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ, ವಾಗ್ವಿವಾಹ ವಹಿಸಿರೋ ಡ್ಯೂಟಿಗಳ ಸ್ಯಾಂಪಲ್‌ಗಳು. ಈ ತರಹ ಮನೆ ಹೊರಗಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ನಮ್ಮಜ್ಜಿಗಳಿಗಿತ್ತು ?

ನೆನ್ನೆ ಎಷ್ಟು ಅಪಾಂತರವಾಯ್ತು ತನಗೆ ? ಗಂಡ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಟ್ಮೇಲೆ, ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚೊಂಡು ಅಡಿಗೆ ಗಲಾಟೆ, ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂಗಿಯ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಅವಳ ರಲ್ಲಿ ಏಳೆಂಟು ಸಲ ಫೋನು ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ನೆಟ್ಟಗೆ ನಾಲ್ಕು ಚಪಾತಿ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಸಲ ಬೆಲ್ಲು. ತರಕಾರಿಯವ, ಕರೆಂಟ್ ಬಿಲ್‌ನವ, ಗ್ಯಾಸ್ ನವ ಹೀಗೆ.

ಅಡಿಗೆ, ಸ್ನಾನ, ಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿ ಬರೋದ್ರಲ್ಲಿ ವಾಗ್ವಿವಾಹ ಉಟ ತೆಗೆೊಂಡು ಹೋಗೋ ಕ್ಯಾರಿಯರ್‌ನವ ಹಾಜರ್. ಅವನ್ನ ಕಳ್ಳಿ. ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಕಡೆ ಹೋಗ್ಬೇ ಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನಾ ಕೆಲಸಗಳು.

“ಪದ್ಮಾ ! ಆ 10,000 ರೂಪಾಯಿ F.D. ಮೆಚ್ಯೂರ್ ಆಗಿರತ್ತೆ. ಒಂದ್ನಿಮಿಡ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹೋಗಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ renew ಮಾಡ್ಬಿಡೇ. ಓ.ಕೇ?”

“ಮಮ್ಮೀ ! ನಂಗೆ ಕಲರ್ ವೆನ್ನಿಲ್ ಬಾಕ್ಸ್, ನೋಟ್ ಬುಕ್ಕು ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ್ರೆ ಟೀಚರ್ ಹೊಡೀತಾರೆ !”

“ದಾರ್ಲಿಂಗ್ ! ಹ್ಯಾಗೂ ಆ ಕದೆ ಹೋಗ್ತಿಯಾ. ಬ್ಯಾಂಡ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಹಾಕಿರೋ ನನ್ನ ಪ್ಯಾಂಟ್ ತಂದ್ಬಿಡಮ್ಮ.... ವಿಲ್ ಯೂ ಪ್ಲೀಸ್ ?” (ಆಹಾ ! ಮುಸ್ಕಾ ಹೊಡೆಯೋದ್ರಲ್ಲಿ ಈ ಗಂಡಂದ್ರಿಗೆ ಸಾಟಿ ಯಾರು ? ಮಗೂನೂ ಚೆವ್ವಟ್ಟಾರೆ ! ತೊಟ್ಟಲೂ ತೂಗ್ತಾರೆ !)

ಎಲ್ಲ ಕೆಲ್ಸ ಮುಗ್ಗಿ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತಪ್ಪು ಬಿಲ್ಲು ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಹತ್ರ ಜಗಳ ಮಾಡಿ, ಸರಿಪಡ್ತಿ, ಬಿಲ್ ತೆತ್ತು, ಮನೇಗೆ ಬಂದಾಗ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ. ಮುಂದೆ ಐದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲಿಂದ ಕಿರಣ ಬಂದಾಗಿತ್ತು. ಬರೋವಾಗ್ಲೇ ಆಳು. ಅವನನ್ನ ಸುಧಾರ್ಸಿ, ಎರಡು ತುತ್ತು ಉಣಿಸಿ, ತಾನೂ ಉಶ್ನಪ್ಪಾ ಅಂತ ಉಂಡು ಏಳೋದ್ರಲ್ಲಿ, ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಆತ್ತ ಮನೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಅತಿಥಿಗಳು— ಅವರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸೋದ್ರಲ್ಲಿ ಅರುಣ ವಾಪಸ್ಸು.

ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಗಲಾಟೆಯೇ. ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬಿಗೂ ಹಾಲು ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಆಟಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳಿ- ಮುಖ ತೊಳೆಯೋಪಾಗ- ವಾಗೀಶನ ಸ್ಕೂಟರ್ ಶಬ್ದ. “ಪದ್ದಾ! ಪಾಟ್ಸ್ ಥಾರ್ ಟಿಫನ್ ? ಐಯಾಂ ಹಂಗ್ಲಿ!” ಅಂತ ಬರೋವಾಗ್ಲೇ ಗಡಬಡ. ತಿಂಡಿ ಮುಗ್ಗಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಬರೋದು ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೇ.

ಮತ್ತೆ ಪದ್ಮಾಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂರಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಂ ವರ್ಕ್ ಮಾಡೋ ಕೆಲ್ಸ. ಒಂದಿನವಾದ್ರೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಸುಧಾರಿಸ್ಬಾರ್ದೇ ಗಂಡ ?.

ವಾಗೀಶನೇನೋ ಪಾಪ ಒಳ್ಳೆಯವನೇ. ಹೆಂಡ್ತಿಯದ್ರೆ ಪಂಚ ವ್ರಾಣ. ಕಣ್ಣು ರೆವೈಯೊಳಗೇ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೊರತೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪದ್ಮಳ Complaint ಇಷ್ಟೇ. ಗಂಡನ ಎಷ್ಟೋ ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನ ತಾನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ? ಹಾಗೇ, ಸಮಯಾಂದ್ರೆ ಮನೇಲಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಯಾಕೆ ಷೇರ್ ಮಾಡ್ಬಾರ್ದು ಗಂಡ ? ಬೆಳಗಿನ ಅಪಾಂತರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಅರುಣಂಗೆ ರೆಡಿ ಮಾಡೋ ವಾಗ, ಅವನು ಕಿರಣನ್ನ ಯಾಕೆ ಎಬ್ಬಿಸ್ಬಾರ್ದು ? ಕುಕ್ಕರ್ ಕೂಗ್ತಾಯಿದ್ರೆ ಸ್ಪೌವ್ ಯಾಕೆ ಆರಿಸ್ಬಾರ್ದು ? ಹಾಲು ಯಾಕೆ ಹಾಕಿಸ್ಕೋಬಾರ್ದು ? ತಾನು ಉಟಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟಿ. ಅವನು ನೀರಿಗೆ ಲೋಟ ಯಾಕೆ ಇಟ್ಟಾರ್ದು ? ಕಾಫಿ ಯಾಕೆ ಬೆರಸ್ಕೋ ಬಾರ್ದು ? ಬ್ರೆಡ್ ಯಾಕೆ ಟೋಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ಬಾರ್ದು ?

ಆದ್ರೆ ವಾಗೀಶ ಒಬ್ಬ ಪಕ್ಕಾ Male chauvinist. ಕೆಲವು ಕೆಲ್ಸಗಳನ್ನ ಹೆಂಗಸ್ರೇ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಗಂಡಸರ ಮಾಡ್ಬಾರ್ದು. ಮಾಡಿದ್ರೆ ಅವರ Prestige ಕಡಮೆಯಾಗತ್ತೆ- ಅಂತ ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದ.

ಮಾಡದಿದ್ರೆ ಬೇಡ-ತನ್ನ ಕೆಲ್ಸದ ವೈಖರೀನ ಕಮೆಂಟ್ ಯಾಕೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋದು ಪದ್ಮಳ ವಾದ. ತಾನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಸಂಸಾರ ನಿಭಾಯಿಸೋದನ್ನ Appreciate ಮಾಡದಿದ್ರೆ ಬೇಡ- “ಮನೇಲೇ ಇರ್ತೀಯಲ್ಲ ! ಮಾಡು ! ಅದಕ್ಕಿಂತ ನಿಂಗೇನು ಕೆಲ್ಸ ?” ಅನ್ನೋ ಅವನ ಧೋರಣೆಗೇ ಅವಳ ಪ್ರತಿಭಟನೆ. “ಇಡೀ ದಿನ ಮನೇಲೇ ಏನ್ಮಾಡ್ತೀಯಾ ?” ಅಂತಾರಲ್ವೆ ? ಇರಲಿ ! ಗಂಡಂಗೆ ಒಂದು Shock Treatment ಯಾಕೆ ಕೊಡ್ಬಾರ್ದು ? ಪದ್ಮ ಡಿಸೈಡ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು.

ಸಂಜೆ ವಾಗೀಶ ಸಿಳ್ಳು ಹಾಕ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮೇಲೇ ಅರುಣ ಜೋಲು ಮೋರೆ ಹಾಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದ. ಕಿರಣ ಮುಸಿ ಮುಸಿ ಅಳ್ತಾಯಿತ್ತು. “ಮಮ್ಮಿ ಎಲ್ಲೋ ? ಅಂದ.

“ಅಮ್ಮಿಗೆ ಅಬ್ಬು. ತಾಚೊಂಡಿದಾಳೆ” ಅಂತು ಕಿರಣ.

“ಅಪ್ಪಾ! ಹಸಿವು! ಅಮ್ಮ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ” ಅಂದ ಅರುಣ.

ವಾಗೀಶ ಆತಂಕದಿಂದ ಒಳಗೆ ಹೋದ. ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಆವತ್ತಿನ ಪೋಸ್ಟ್ ಅನಾಥವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ನೆನ್ನೆಯ ಪೇಪರ್ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಯಾಗಿತ್ತು. ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬಿಲ್ ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅಯ್ಯೋ! ಇವತ್ತೆ Last date ಅಲ್ಲೆ? ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಂನಲ್ಲೋ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವನು ಓದಿ ಕಂಡಾವಟ್ಟಿ ಬಿಸಾಡಿದ್ದ ಆ ದಿನದ ಪೇಪರ್ ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅವನ first dose ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಒಣಗ್ತಾಯಿತ್ತು. ಫ್ಲವರ್ ವೇಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನ್ನೆ ಪದ್ಮ ಓರಣ ವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದ ಹೂಗಳು ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು. ಕಿರಣನ ಟೆಡ್ಡಿ ಬೇರ್ ಅಲ್ಲೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದೊಂಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಅವನ ಪುತ್ರ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳು ಬಿಸಾಡಿದ್ದ ಪೂ ಪಾಲಿಷ್ ಬ್ರಷ್, ಡಬ್ಬ, ಡೈನಿಂಗ್ ರೂಂನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಿಂದಿದ್ದ ತಿಂಡಿ ಪ್ಲೇಟುಗಳು, ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ತುಂಬ ಹರಡಿದ್ದ ಮುಸುರೆ ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಬಚ್ಚಲು ಮನೆ ತುಂಬ ಕೊಳೆ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಬಾತ್‌ರೂಂನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವನು ಬಿಸಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಒದ್ದೆ ಟವಲು, ವಾಸ್ತೆ ಹೊಡೀತಾಯಿದ್ದ ಸಿಂಕು, ಅವನು ತೊಳೆಯೋಕೆ ಮರ್ದಿದ್ದ ವೇವಿಂಗ್ ಕಪ್ಪು, ಕನ್ನಡಿ ತುಂಬ ಪೌಡರ್, ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಹಾಸಿಗೆ—ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಸುಕು ಬೀರಿ ಮಲಗಿದ್ದ.....ಪದ್ಮ.

ಹೌಹಾರಿ, ಹತ್ರ ಹೋಗಿ, ಮುಸುಕೆಳೆದು ಹೆಂಡ್ತೀನ ಆಲುಗಿಸ್ತೆ. “ಪದ್ಮೀ! ಪದ್ಮೀ! ಏನಾಯ್ತೇ? ಏನೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅವತಾರ?” ಅಂತ ಸುತ್ತಲ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ, ಗಲೀಜು, ಕಂದರ ಗೋಳವಾಗಿದ್ದ ಮನೆ, ಎರಚಾಡಿದ್ದ ಸಾಮಾನು, ಅಳ್ತಾಯಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು, ಎಲ್ಲಾನೂ ತೋರ್ಪಿ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿಗೆ ವಿಚಾರಿಸ್ತೆ.

ಪದ್ಮಾ ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು ಎದ್ದು ಕೂತಳು. ಸುತ್ತೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ್ದು. ಗಂಡನ್ನ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು—

“ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವತ್ತು ನಾನು ಮಾಡಿಲ್ಲ!”

ಪರೋಪಕಾರದ ಪಾಠ

ಎನ್. ರಾಘವನ್

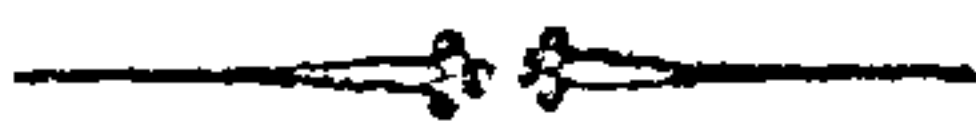
ಅಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪಕ್ಕ ಇದ್ದ ಘನಪಾಟಿಗಳು ತೀರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸ್ಥರು. ಪರೋಪಕಾರಿಗಳು. ಪರೋಪಕಾರ ನಮ್ಮ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಅಂತ ಹೇಳೋರು, ಹಾಗೆ ನಡ್ಕೊತಾನೂ ಇದ್ದರು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವನು. ಇವನು ಸ್ನೇಹಿತರ ನಡುವೆ ಕಿಟ್ಟಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ, ನೆಂಟರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಾಮಿ, ಅಂತ ಬಹುನಾಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಮೆರೀತಿದ್ದ. ಕೊನೆಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಖಾಯಂ ಹೆಸರು ಚಾಮಿ. ಈ ಹೆಸರಿನ ಜನ ಪ್ರಿಯತೆಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಘನಪಾಟಿಗಳು ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಚಾಮಿ ಅಂತ್ಯ ಕರೆದರು. ಚಾಮಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ವಂಶ ಜರ ಬಳುವಳಿ ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಹಿಂಜರಿಯಬಾರದು. “ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥಂ ಇದಂ ಶರೀರಂ” ಅನ್ನೋ ಉಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕಂಠ ಪಾರ ಮಾಡಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಕಾರ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೊಂತ ಅವರ ತಂದೆಯ ಅಂಬೋಣ. ಇದಕ್ಕೆ ಸದವಕಾಶ-ಅವನ ಸಹಪಾಟಿ ಸೇಶು-ಮಂದಮತಿಗೆ-ಅನ್ವರ್ಥನಾಮ. ಚಾಮಿ ಅವನಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ-ಚಾಮಿ ತಂದೆಗೆ ಅಪಾರ ಸಂತೋಷ-ಬೆಳೆಯುವ ಕುಡಿ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಂತ-ಚಾಮಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ತೃಪ್ತಿ-ವರ್ಷಾಂತದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬಂತು. ಚಾಮಿ ಪಕ್ಕದ Seat ಎ ಸೇಶುದು ಸರಿ ಚಾಮಿ ಬರೆದ ಎಲ್ಲ ಉತ್ತರ ಭಾಗಶಃ ಅಥವಾ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸೇಶುವಿನ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಮೂಡಿತು. ಗಣಿತದ ದಿನ ಸೇಶುವಿನ ಲೆಕ್ಕ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ತಪ್ಪಿತು. ಚಾಮಿ ವಿದ್ಯುತ್ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ-ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ನಡೆದ. ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂತು-ಚಾಮಿ ಮುನ್ನಡೆದ. ಸೇಶು ಮಾತ್ರ ಯಥಾಸ್ಥಾನಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಮಿ. ಸೇಶುವಿನ ಮನೆಯ ಆಬಾಲವೃದ್ಧರೆಲ್ಲರು ಚಾಮಿಯನ್ನು ಯಥಾ ಶಕ್ತಿ ತಪ್ಪಿಸಿದರು. “ಚಾಮಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ತಾನೇಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ”-ಸೇಶು ತಂದೆ-ಅವನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ, ಅವನು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ತೋರ್ಸಲ್ಲಾಂತ ಖಡಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು, ಸೇಶು ಇನ್ನಾರದ್ದಾದ್ರೂ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬರೆದು ಪಾಸಾಗ್ಗಿದ್ದ. ಸೇಶು ತಾಯಿ-ದಿನಾನು ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಂಚಿಸಿದ ರ್ಯಾಸ್ಕಲ್, ಸೇಶು ಅಣ್ಣ-ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದ ಮೇಲೆ ಸೇಶು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟ. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು-ಈ ಸಾರಿ

ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಲ್ಲ-ನಂಗೆ ಚಾಮಿ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲಾಂತ-ನೀವು ಕೇಳಿದ್ರ-ಸೇವು ತಾಯಿಗೆ ಕರುಳು ಚುರ್ರ ಅಂತು-ಹೌದು ಕಂದ-ನೀನು ಹೇಳ್ವಿ, ನಾವೇ ಕೇಳ್ವಿಲ್ಲ. ಆ ಚಾಮಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಕ್ಲಾಸಲ್ಲಿರಲ್ಲ, ನೀನು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರು- ಈ ಸಂಭಾವಣೆಯ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಚಾಮಿ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಚಾಮಿ ಮತ್ತೆ ಬೋಧನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಮಗ ಪೆಚ್ಚಾದದನ್ನ ನೋಡಿ ಘನಪಾಟಿಗಳು ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟು “ಕರ್ಮಾಣೈ ಪಾಧಿಕಾರಸ್ತೆ” ಚಾಮಿ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ-ನೀನು ಮಾಡು, ಅದರ ಫಲದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಬೇಡ-ಪರೋಪಕಾರ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ-ಚಾಮಿ ಮತ್ತೆ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖ ನಾದ-ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಕರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಈಗ ಬೇಡ-ನಮಗೋಸ್ಕರ ಪರೀಕ್ಷೆ-ಪರೀಕ್ಷೆ ಗಾಗಿ ನಾವಲ್ಲ-ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಅದೇನು Income Tax Raid ಎ ಅಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಾಯಕರ ವಾದ-ಚಾಮಿ ಪರ ವಿರೋಧಗಳ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನಿದ್ದ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಲ್ಕಾರು ವಾಹನಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಗ್ನಿಗೆ ಆಹುತಿ ಮಾಡಿ-ತಮ್ಮಿಷ್ಟಾರ್ಥ-ಫಲಿಸು ವಂತೆ ಅಗ್ನಿ ದೇವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಲಾಲ್ಚಿತ್ತರು-ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ವಾಹನ ಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಚಾಮಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಬಳುವಳಿ ನೆನಪಾಗಿ-ಉರಿಯು ತ್ತಿದ್ದ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ನೀರು ಹಾಕಿ, ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಲು ಮುಂದಾದ- ಉದ್ರಿಕ್ತ ವಾತಾವರಣದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಪೊಲೀಸರು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು- Inspector ಚಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಯಾರೋ ನೀನು ?’ ಚಾಮಿ ಸಾರ್, ಸಾರ್, ನಾನು, ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ’ ‘ಹೂಂ-ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ನೀರನ್ನು ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದೀಯ ?-ಬಹಳ ಕಿಲಾಡಿ ಥರ ಕಾಣ್ತೀಯ’-ಸಾರ್ ನಾನಲ್ಲ ಸಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದು -‘ಮುಚ್ಚೆಯ್ಯ ಬಾಯಿ-ನಾನೇ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳಕ್ಕೆ ಇದೇನು ಶ್ರಮದಾನವೆ, ಅನ್ನದಾನವೆ-ಹಾಕ್ರಿ ಇವನ್ನ Van ಒಳಗೆ’-‘ಸಾರ್ ನಾನಲ್ಲ ಸಾರ್’-‘ಕೋರ್ಟ್ ನಿರ್ಣಯ ಆಗೋವರೆಗೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳು-ಆಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ’ ಬಹಳ ದೀನತೆಯಿಂದ ಚಾಮಿ ಹೇಳಿದ-‘ಸಾರ್, ಪರೋಪಕಾರದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಆರಿಸಿದ್ದ ‘ಓಹೋ-ಪರೋಪಕಾರ-ಹುಂ-ನಮ್ಮನ್ನ ಯಾಕಯ್ಯ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟರೋದು ?-ಆದ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನ್ನಾದ್ರೂ ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ duty, ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೀವಿ-ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ-ಗ್ರಹಚೂರ ನೆಟ್ಟಗಿರಲ್ಲ- ಚಾಮಿ ಸ್ಟೇಷನ್ ಸೇರಿದ-ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಘನಪಾಟಿಗಳು ಮಗನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನೆ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು-ಪರೋಪಕಾರದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮಗ ಜೈಲಿಗೂ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಎಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಜಾಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಚಾಮಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ-ಕೇಸು ಕುಲಾಸ್ ಆಯಿತು.

ಪೋಲೀಸ್ ರಾಣಿಯ ಧರ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿದ್ದ ಚಾಮಿ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯದ ಬಳುವಳಿಯ ಚಾಲನೆಗೆ ತಡೆಯಾಚ್ಚೆ ವಿಧಿಸಿದ-ಚಾಮಿ ಓದು ಮುಗಿಸಿ ನೌಕರಿ ಸೇರಿದ-ಸುಪ್ತವಾಗದಿದ್ದ ಅವನ ಪಂಚದ ಸೊತ್ತು ಬಿರಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಕುಸುಮ ಆಫೀಸಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹೊಸ ಹುಡುಗಿ-ಯಾರೂ ಆಕೆಗೆ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲಸವೇ ಬರೋಲ್ಲ-ಸುಮೆ ಬುಮ ಸೇರ್ಮಾ ಅಂತ ಉದ್ಗಾರ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಸುಮ ನೊಂದು ನೋಂದು-ಮುಮುಡಿ ಮೂಗ್ಗಾಗಿ ಹೋದಾಳು-ಚಾಮಿ ಕನಿಕರ ಪಟ್ಟು-ಮರಗಿದ-ಚಿಂತಿಸಿದ-ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖನಾದ-ಕುಸುಮನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿ, ಆಕೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ-ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಅಪಸ್ವರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು Singleton ಉ Simpleton - ತರಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಸಂಸಾರದ ತಾಪತ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕೆಲ್ಸ ಮುಗಿಸೋದೆ ಕಷ್ಟ-ಮತ್ತೊಬ್ಬರೆಂದರು ಹಾಗ್ಯಾಕೆ ನೊಂದ್ಯೋತೀರಿ-ಏಸವಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿಲ್ವ ಪರಜಂತೆ ನಮಗೆ ಏಕೇಂತ-ನಮ್ ಚಿತೆ ನಮಗೆ ಸಾಲದೆ? ದಿನೇ ದಿನೇ ಚಾಮಿಯ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೆ ಹೋಯಿತು. “ಕುಸುಮನ file ಆ? ಚಾಮಿಗೆ ಕೊಡಿ ಬೇಗ clear” ಆಗತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂತು-ಚಾಮಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಜಾಗೃತನಾಗಿ “ಕುಸುಮ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀನೀಂತ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲ್ಸನೆಲ್ಲ ನಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಹೇಗೆ- ನೀವು ಕೆಲ್ಸ ಕಲಿಯೋದು ಯಾವಾಗ?” ಕುಸುಮ ಬಿರುಸಾಗಿ ಅಂದ್ಲು-“ನಾನೇನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳಿದ್ದಾ? ಹೆಗಸು ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು ಹೆಣಾನೂ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತೆ ನಾನೇನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ನಂಬ್ಯೊಂಡು ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾ? ನಡ್ ನಡೀರಿ” ಚಾಮಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಅಪಸ್ವರ ಮುಂದುವರೀತು. ಚಾಮಿಗೆ ಓಗೆ ಆಗಬಾರದಿತ್ತು-ಅಸುಭವ ನಾಲದು-ನಮ್ಮಗಳ ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಿದ್ರೆ-ಮರ್ಮದೆ ಉಳೀತಿತ್ತು-ಈಗ ನೋಡಿ-ಮರ್ಮದೇನೂ ಹೋಯ್ತು-ಆಕೆ ಜೊತೆ ಸ್ನೇಹಾನೂ ಹೋಯ್ತು-ಚಾಮಿ ನೊಂದ ಜೀವಿಯಾದ-ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸೋಲು. ಸೋಲೆ ಗೆಲುವಿನ ನಾಂದಿ ಅನ್ನೋ ಉಕ್ತಿ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರೂ, ಗೆಲುವಿನ ಸುಳಿವೆ ಇಲ್ಲ ತುಂಬಾ ನೊಂದಿದ್ದ-ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅವನು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಓಂದೆ ಬೇಡಿದ್ದ ದೂರವಾಣಿಯ ಸೌಲತ್ತು ಈಗ ಬಂತು-ಚಾಮಿ ಮನೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನಗಳಿಗೆ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಏನ್ ವಿಷಯ ಇದ್ರೂ, ಅಂತ ಅವರವರ ಬಳಗಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಸರಿ ಬುಮಿ ಮನೆ ಒಂದು Mini exchange ಎ ಆಯಿತು. ಪುರಸೋತ್ತೆ ಇಲ್ಲದ ಕರೆಗಳು-ಫೋನಿನ ಗಂಟೆ ನಿರಂತರ ಬಾರಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಐದು ನಿಮಿಷ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಸಹಿಸಲಾರದ ಏಕೌನದಂತಿರು ತ್ತಿತ್ತು. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನ್ನ ಕರೀರಿ-ಬಿಂದುರಾಯರು ಇದ್ದಾಯ್, ನೋಡಿ, ರವಿಕುಮಾರ್

ಯಾವಾಗ ಸಿಕ್ತಾರೆ ? ಅವರು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ Phone ಮಾಡೋಕೆ ಹೇಳಿ, ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವ ಕಳಿಸಿದ ಹಣ ಬಂತೂಂತ ಹೇಳಿ-ಹೀಗೆ ಸಹಸ್ರ ನಾಮಾವಳಿ ತರಹ ಸೂಚನೆಗಳು. ಚಾಮಿಗೆ ಪುರಸೊತ್ತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಅಲೆದು ಸುದ್ದಿ ಹಂಚುವಂತಾಯಿತು. ಬೇಸತ್ತು ಚಾಮಿ ಎರಡು ದಿನ ರಜೆ ಹಾಕಿ ಹೊರಗೆ ಹೋದ-ದೂರವಾಣಿ-ವಾಣಿ ಕೇಳದಂತಹ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದ-ನಿರಂಬಳವಾಗಿದ್ದು ಪಾಪಸ್ಸು ಬಂದ-ಸಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲ ಭಯಂಕರ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡಿದರು-"ಅಲ್ಲಯ್ಯ ಚಾಮಿ, ನಿನ್ನನ್ನ ನಂಬೊಂಡು ನನ್ನ ಮಗಳ ಬಾಳು ಹಾಳಾಯ್ತಲ್ಲ !" ಬಿಂದುರಾಯರು ಗುಡುಗಿದರು. ಚಾಮಿ "ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆ ಅಂಥಾದ್ದು ?" 'ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಟೆಲಿ ಫೋನ್ ನಂಬಿ ಕೊಂಡು ಗಂಡಿನವರ ಮನೆಗೆ ನಂಬರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಅವರು Phone ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸಾಕಾಗಿ, ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹುಡುಗಿನ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರಂತೆ-ಅಪರಾತ್ರಿ ಅನ್ನೋ ವರಿ ವೇನೂ ಇಲ್ಲ ಬಂದು ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮಲಗಿದ್ದವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ-ನಿಮಗೆ ಅವರು Phone ಮಾಡಿದ್ದು-ಇವರು Phone ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೆ- ಇಂಥಾ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಇದ್ದಾಗ ಕತ್ತು ಕುಯ್ದೆಯಲ್ಲಾ-ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಬೇಡ ನಿನ್ನ ನಂಬರ್ ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಇತರರಿಗೋಸ್ಕರನಾದ್ರೂ ನೀನು ಮನೇಲೇ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬೇಡವೆ ? ಉಪಕಾರದ ಒದ್ದಿ ಇರಬೇಕು. ನಾಳೆ ಹೋಗುವಾಗ ವಿಸು ತೊಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತಿ ? ಅಪರಿವರು ಛತ್ರ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಂತೆ-ನೀನು ಯಾಕೆ ಕಷ್ಟಿತ ಒಂದು Phone, ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೋ ಒಂದು ವಿಷಯಾನ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸೋಕ್ಕೆ ಆಗೋಲ್ಲಾಂದ್ರೆ,-ಯಾಕಯ್ಯ-ನೀನು ಹೀಗೆಂತ ಗೊತ್ತಿದ್ರೆ, ನಿನ್ನ ನಂಬರ್ ನಾವು ಯಾರೂ ಕೊಡಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ-ನೇರೆ ಹೊರೆ ಅಂತಾರೆ-ನಿನ್ನಂಥ ನೇರೆ-ಒಂದು ಹೋರೆನೆ" ಬಿಂದುರಾಯರು ಕಲ್ಲಿನ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಚಾಮಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ, "ಈಗ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ Society'ಲಿ ಸಕ್ರೆ ಕೊಡ್ತಿದಾರೆಂತ ನನ್ನ ಮಗಳು ತಿಳಿಸೋಣಾಂತ Phone ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸುಮ್ಮಾದ್ಲ-ಈಗ ಸಕ್ರೆ ಮುಗಿತಂತೆ-Black ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಈ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ದುಡ್ಡು ಕೊಡ್ತಾನೈ ?" ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮಂಡನೆಯ ನಂತರ ಚಾಮಿಗೂ, ಅವನ ದೂರವಾಣಿಗೂ, ನಾರ್ವಜನಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕಿದ್ದು.

ಚಾಮಿ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಬಳುವಳಿ "ವರೋಪಕಾರಾರ್ಥಂ ಇದಂ ಶರೀರಂ"ದಿಂದ ಆದ ನಾನಾ ಕಹಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತ, ಶಪಿಸುತ್ತ ಕೂತಿದ್ದ. ತತ್ ಕ್ಷಣ ಅವನಿಗೆ ಹೊಳೆತು. ನನ್ನ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ನಂಗೇ ಸಾಕು. ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ನಾನು "ವರೋಪಕಾರನೇ ವಾಪ ಅಂತ್ಯ ಬೋಧಿಸ್ತೀನೀ" ಅಂತ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ.

ಈಶಾನ್ಯ ಪಯಣ

ಡಾ|| ಪ್ರಕಾಶ್

ಜುಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ಆದರೂ ಸಂಭಾಷಣೆ ಎಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜನಕ್ಕೆ (ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೂ) ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಂ ತರಹ ರಕ್ತಗತವಾಗಿಲ್ಲ ! ಅವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಅಂತ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜಪಾನೀ ಭಾಷೆಗೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿ ಹೆಡ್‌ಫೋನ್‌ಗಳಿಗೆ ರವಾನಿಸ್ತಾ ಇದ್ದು ! ಒಂದು ಸೀಟಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಹೆಡ್‌ಫೋನ್‌ನ ಲಕ್ಷುರಿ. ಆ ಕನ್‌ವೆನ್ಷನ್ ಹಾಲ್ ನೋಡಿ ನಾನು ಅರಗಿನ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕು ದುರ್ಮೋಧನನಂತೆ ಬೆರಗಾದೆ ! ದೊಡ್ಡ ಸೆಂಟರ್ ಅದು-ಆದರಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಹಾಲುಗಳು, ರೆಸ್ಪುರಾಂಟ್, ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸೆಂಟರ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆದೋರಿಗೆ ಆರೆಂಜ್ ರಸ ಯಾ ಕಾಫೀ ಸರಬರಾಜು.

ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆ ತನಕ ಅಲರ್ಜಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಮೈ ನವೆ ಶುರು ಆಗೋದು. ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ! ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಎರಡು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ವೈದ್ಯರನ್ನ ಒಂದು ಚೂರೂ ಗಲಭೆ ಗಲಾಟೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಿಭಾಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು ಬಹಳ. ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಭಾಷಣಗಳನ್ನ ಕೇಳಿ ಬೇಜಾರಾದರೆ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ (ಆರ್ಥವಾಗದ) ಜಪಾನೀ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗಳನ್ನ ನೋಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಶೇಷ ಆಂದ್ರೆ ಭಾರೀ ಗಾತ್ರದ ಭೀಮ-ಘಟೋತ್ಕಚರ ತರಹ ಇರೋ ಸೂಮೋ ಜಟ್ಟಿಗಳು. ಅವರ ಕಾಳಗ ನೋಡಿ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನ ಪದ್ಯಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬರ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ, ಅವರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಡಯೆಟೇನು ? ಅಂತಹ ಜನ ನಂ ಬಡಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದ್ರೆ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ರೇಷನ್ ಗತಿ ? ಅವರ ಮದದಾನೆಗಳ ತರಹ ಕುಸ್ತಿ ನೋಡಿ, ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ ದಸರಾದಲ್ಲಿ ನಡೀತಿದ್ದ ಕುಸ್ತಿಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು. ಆದರೆ ಜಪಾನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಟಿ. ವಿ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು.

ಕ್ಯೋಟೋ ಟೂರ್ ಅಂತ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅರೆದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಸಧ್ಯ ಗೈಡ್ ಮಹಿಳೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರಿದಿದ್ದರಿಂದ ಆಕೆ ಕೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಆರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತೋಟಗಳು, ಬುದ್ಧ ಧರ್ಮದ ದೇವಾಲಯಗಳು ಎಲ್ಲ ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿಂಟೋ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿ, ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ಸಾಣ್ಯ ಹಾಕಿ, ನಮ್ಮ ಇಷ್ವಾರ್ಡ್ ಅಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೋಳೋದು ಫಾಡಿಕೆ. ಇದೇ ಸಮಯ

ಅಂತ ನನ್ನ ಪರ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೇ ನಾಕಾಣೆ ಹಾಕಿಬಿಡೋಣ ಅದೊಂದೇ ! ಭಯ ಆಯ್ತು. ಮಹಾಕಾರುಣಿಕ ಬುದ್ಧನಿಗೂ ಕೋಪಬರಬಹುದು ಅಂತ ಯೆನ್ ನಾಣ್ಯ ವನ್ನೇ ಹಾಕಿ, ನೀರು ಸೋರದೇ ಇರೋ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಕರುಣಿಸಪ್ಪ ಅಂತ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ !

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಬಸ್ಸು ಕ್ಯಾಟೋ ಟವರ್ ಹತ್ರ ನಿಲ್ಲು. ಅದು ಐಫೆಲ್ ಟವರ್ ತರಹ ಭಾರೀ ಟವರ್. ಮೇಲೆ ಹೋಗಲು ಲಿಫ್ಟ್‌ಗಳು. ಸಣ್ಣ ಅಂಗಡಿಗಳು, ರೆಸ್ಪುರಾಂಟ್‌ಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂರಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೂ ಒಂದೊಂದು ರೆಡಿ ಪ್ಲೇಟ್‌ವಿೂಲ್. ಒಂದೊಂದು ತಟ್ಟೆ ಪಕ್ಕ ದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಜತೆ ಚಾಪ್‌ಸ್ಪಿಕ್ಸ್ ! ನನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೆಲ್ಲ ಚೆಟಪಟನೆ ಊಟ ಆರಂಭಿಸಿ ದರು, ನಮ್ಮ ಪಾಡು ? ಆ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನ ಹಿಡಿದು ಊಟ ಮಾಡಲು ಕಲಿಯೋದ್ಯ ಅಸಾಧ್ಯ ! ರೆಸ್ಪುರಾಂಟ್ ಪರಿಚಾರಕ ನಂ ಕಷ್ಟನೋಡಿ ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಪೋರ್ಕ್ ಚಾಕು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿದ ! ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಪಾನೀ ನನ್ನ ಕಪ್‌ಗೆ ಹಸುರು ಟೀ ತುಂಬಿ ನಕ್ಕ ! ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅದನ್ನ ಕುಡಿದೆ. ತಕ್ಷಣ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕಪ್ ತುಂಬಿದ ! ಅಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕಸ್ಸಂ ಅಂತೆ ! ಅತಿಥಿಗಳ ಕಪ್ಪು ತುಂಬಿರಬೇಕು ಅಂತ ! ಅವರ ಕಸ್ಸಂ ನನಗೆ ಬಹು ಕಷ್ಟಂ ಆಯ್ತು.

ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಹಳ ದುಬುರಿ ಅಂತ ಭಾರತೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ದ್ದರು. ಆದರೂ ಅದರ ಕಠೋರ ಸತ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ ಮೇಲೇ ಅರ್ಥ ಆಗೋದು. ಕಾನ್‌ಫೆರೆನ್ಸ್ ಕಲಾಪ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಜೆ ಹೋಟಲಿಗೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿಯ ರೆಸ್ಪು ರಾಂಟ್ ಹತ್ರ ಹೋದೆವು. ಸದ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಹೊರಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಮೆನುಕಾರ್ಡ್ ಇಟ್ಟಿ ತಾರೆ, ಬೆಲೆಗಳ ಜತೇನೇ ! ಅದನ್ನ ನೋಡಿ ಎದೆ ಜಗ್ಗಿನ್ನುತ್ತೆ. ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ಊಟಕ್ಕೇ ಸುಮಾರು ಮುನ್ನೂರು ರುಪಾಯಿ (ಹೌದು, ಒಬ್ಬರಿಗೆ !) ಇದೆಲ್ಲ ಸರಿ ಯಲ್ಲ ಅಂತ ಸೂಪರ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ, ಬ್ರೆಡ್, ಹಣ್ಣು, ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ತಂದೆವು. ಟಿ. ಮಾತ್ರ ಹೋಟೆಲ್ ರೂಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕುಡಿಯಬಹುದಲ್ಲ ! ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬ್ರೆಕ್ ಫಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಬ್ರೆಡ್, ಹಣ್ಣು, ಚಹಾ; ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟ ಕಾನ್ಫೆರೆನ್ಸ್‌ನವರ ಕರ್ಟಿಸಿ: ರಾತ್ರಿ ಸೂಪರ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿನಲ್ಲಿರೋ ರೆಸ್ಪುರಾಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಂಬರ್ಗರ್, ಕೋಕಾ ಕೋಲ.

ಅಲ್ಲಿಯ ರೈಲುಗಳು ಬಹಳ ಫೇಮಸ್. ಬುಲೆಟ್ ಟ್ರೇನ್ ಅಂತಿದೆ—ಗಂಟೆಗೆ ಇನ್ನೂರು ಮೈಲಿ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಸಬರ್ಬನ್ ರೈಲುಗಳು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತವೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ದಿನಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ, ವಾಪಸ್ ರೈಲಲ್ಲೇ ಪ್ರಯಾಣ.

ಅವರೂ ಒಂದು ಚೂರೂ ಗಲಭೆ, ಜಗಳ ಗಲಾಟೆಗಳಿಲ್ಲ. ಟಿಕೆಟ್‌ನ ಖರೀದಿಗೆ ಮೆಷೀನುಗಳು, ನಾವಿಳಿಯೋ ಸ್ವೇಪನ್ನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್‌ನ ಯಂತ್ರದ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಗೇಟ್ ತೆಗೆಯುತ್ತೆ ! ಟಿಕೆಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರುಗಳ, ಜನರ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಮೋಸ ಮಾಡೋ ಯೋಚನೇ ಮಾಡೋ ಹಾಗೇ ಕಾಣುಲ್ಲ !

ಅಲರ್ಜಿ ಕಾನ್‌ಪರೆನ್ಸ್ ಮುಗಿತು. ಕ್ಯೂಟೋನಿಂದ ಟೋಕ್ಯೋಗೆ ಜಪಾನ್ ಏರ್‌ಲೈನ್ಸ್ ವಿಮಾನ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಹಾರುಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ರನ್‌ವೇನ ತೋರಿ ಸ್ತಾರೆ, ಟೆಲಿವಿಷನ್ ತೆರೆ ಮೇಲೆ ! ವಿಮಾನ ಹಾರೋದು, ನೆಲ ಬಿಡೋದು ಎಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತೆ ! ಅದರೆ ನನ್ನ ತರಹ ನರ್ವಸ್ ಪ್ರಕೃತಿಯವರಿಗೆ ಭಾರತದ ವಿಮಾನ ಗಳೇ ವಾಸಿ !

(ಸಶೇಷ)

ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು :

“ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಶಾಮಣ್ಣ. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನ ಮಗನ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಹಸೆಮಣಿ ಹತ್ರಾನೇ ಕೂತಿದ್ದೆ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಧಾರಣೆ, ಸವ್ವಪದಿ, ಎಲ್ಲಾ ಆದಮೇಲೆ, ಆ ಕಿಲಾಡಿ ಪುರೋಹಿತ ವಧೂ ವರರನ್ನು ಕುರಿತು

‘ಈಗ ನೀವಿಬ್ಬೂ ಗಂಡ, ಹೆಂಡ್ತಿ ಆದ್ರಿ, ಇನ್ನು ಜಗಳ ಶುರು ಮಾಡಬಹುದು’

ಅಂತಾನಲ್ಲಾ ಶಾಮಣ್ಣ. ಏನು ಹೇಳ್ತೀರಿ !”

ಮಗಳಿಗೊಂದು-ಸೊಸೆಗೊಂದು

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ಕಮಲಮ್ಮ, (ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ) ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ಸುಧಾಬಾಯಿ! ಅಪೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರಂತೆ. ಯಾವಾಗ ಬಂದಿ? ಮಗಳು ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ?

ಸುಧಾಬಾಯಿ : (ಅಸೀನರಾಗುತ್ತಾ) ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಿಂಗಳ ಮೇಲಾಯ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ದೇಶ, ವಾತಾವರಣ ನೋಡಿ ಬಂದವಳಿಗೆ ಈ ಊರು ಸಾಕಷ್ಟಾ ಎಂದೆನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಕಣ್ರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಗಳು ವೀಣಾ ಮತ್ತು ಅವಳ ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳು ರಾಣಿಯಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡ್ರು. ಇನ್ನು ಈ ಸೊಸೆ ರಮಾನ ಹತ್ರ ಏಗೋದು ಹೇಗಪ್ಪಾ ಎನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ,

ಕಮಲಮ್ಮ . ಯಾಕ್ರೀ ರಮಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತಾರೆ ?

ಸುಧಾಬಾಯಿ : ಒಳ್ಳೆಯವಳೇ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊತಾಳೆ. ಅದೇನೋ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಅಂತಾ ಹೇಳ್ತಾಳೆ. ಮನೆ ಕೆಲಸ ದಡ ಬಡ ಅಂತಾ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸ್ತಾಳೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಹಾಗೆ ಈಗಿನ ಹುಡುಗೀರಿನ ಹವ್ಯಳ. ಸಂಡಿಗೆ, ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹೀಗೇ ಏನೊಂದೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲಲ್ಲ !

ಕಮಲಮ್ಮ . (ಕಾಫಿ ಕೊಡುತ್ತಾ) ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ ?

ಸುಧಾಬಾಯಿ : ನಮ್ಮ ವೀಣಾನ ಮಕ್ಕು ತಾನೆ ? ಅವಳಿಗೋ ಶಿಸ್ತು ಇರ್ಲೇ ಬೇಕು ನೋಡಿ. ಬೇಕಾದಾಗ ಬೆತ್ತವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತಾಳೆ. ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶಿಸ್ತು ಕಲಿಸಿದ್ದಾಳೆ ಕಣ್ರೆ. ಬರೀ ಇಂಗ್ಲೀಷೇ ಮಾತಾಡುತ್ತೆ. ಆಟಾನೂ ಅಷ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಡುತ್ತೆ.

ಕಮಲಮ್ಮ . ವೀಣಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾಳೆಯೇ ?

ಸುಧಾಬಾಯಿ ! ಆಯ್ಯೋ ಹೀಗ್ಯಾಕೆ ಕೇಳ್ತೀರಿ ? ನಮ್ಮ ವೀಣಾ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ ಪಂತೆ ಕಣ್ರೆ. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಅಡಿಗೆ ಅಂತೂ ಬಲು ರುಚಿ. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ತುಪ್ಪ. ಮಸಾಲೆ, ಕೊಬ್ಬರಿ, ಕಾಯಿ

ಹಾಕ್ತಾಳೆ. ಅದಿಗೆ ಆದ್ಮೇಲೆ ಟಿ.ವಿ. ಎಡಿಯೋ ಒಗೆ ನೋಡ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ. ಸಂಜೆ ಮಕ್ಕಳು, ಅಳಿಯ ಬಂದ್ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸ. ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ವಾರ ವಾರ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬ್ಯೂಟಿ ಪಾರ್ಲರ್. ಪಿಕ್‌ನಿಕ್, ಶಾಪಿಂಗ್ ಅಂತಾ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ವೀಣಾ ಅಂತೂ ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಿಯೆ. ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೇಕಪ್, ಡ್ರೆಸ್ ಅಂತಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಾಳೆ.

ಕಮಲಮ್ಮ . ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆ ರಮಾ ಮೊನ್ನೆ ಗಣೇಶನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು. ಮಗುವಿನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ಎಂದು ದೇವಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸ್ತಿದ್ದು.

ಸುಧಾಬಾಯಿ : ಏನೋಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಚೂರು ತುಂಟಾಟ ಮಾಡಿದ್ರೂ ಡಬ್ ಡಬ್ ಅಂತಾ ಹೊಡೀತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಾರೀ, ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಡೋದು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಡೆದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರುತ್ತೆ ?

ಸಂಜೆಯಾದ್ರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಸ್ಬೇಕು ಅಂತಾ ತಾನೂ ತಂಬೂರಿ ಹಿಡಿದ್ಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊಂಡಾಳೆ. ಆಮೇಲೆ ಟಿ. ವಿ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೋಡೋದು ! ಅಲ್ಲಾರೀ ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಂಗಸರು ಸಂಗೀತ, ಟಿ. ವಿ. ಅಂತ ಕೂತರೆ ಹೇಗೆ ? ನಮ್ಮ ಕಾಲ್ಡಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ, ಪುಣ್ಯಕಥೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೀವಿ. ಈಗಿನೋವಿಗೆ ದೇವು, ದಿಂಡು ಅಂತ ಭಯ ಭೀತಿ ಇದ್ರೆ ತಾನೆ ?

ಕಮಲಮ್ಮ . ಅದು ಸರಿ. ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಏನೇನು ತಂದಿ ?

ಸುಭಾಬಾಯಿ : ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಸೀರೆಗಳು. ಒಂದೆರಡು ಗಡಿಯಾರಗಳು. ನನ್ನ ಸೊಸೆ ರಮಾ ನಾದಿನಿ ಹತ್ರ ಮೇಕಪ್ ಸೆಟ್ ಕಳಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು. ಅದನ್ನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತರಬೇಕಾಯ್ತು. ಏನೋಪ್ಪ, ಕೆನ್ನೆಗೆ ತುಟಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಣಿಯೋದನ್ನ ನೋಡಬೇಕು.

ಕಮಲಮ್ಮ . ವೀಣಾನ ಯಜಮಾನ್ರಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸ !

ಸುಧಾಬಾಯಿ : ದೊಡ್ಡ ಇಂಜಿನಿಯರು ಕಣ್ರೀ. ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಜಪಾನು, ಜರ್ಮನಿ ಅಂತ ಓಡಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ, ವೀಣಾನಂತೂ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಾರೆ.

ಕಮಲಮ್ಮ, ರಮಂಗೇ ಏನೋ ಕಾಲುನೋವು ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಸುರೇಶ್ ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಈಗ ಹೇಗಿದೆ ?

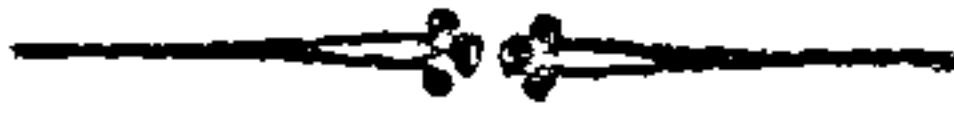
ಸುಧಾಬಾಯಿ ; ಅಯ್ಯೋ, ಎಲ್ಲಾ ನಾಟಕ ಕಣ್ರೀ. ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಎಂತಹ ಕಾಲುನೋವು ? ಸುಮ್ಮನೆ ಹೆಂಡ್ತಿನ ಕುಣಿಸ್ತಾನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಹುಚ್ಚ!

ಕಮಲಮ್ಮ. ಆದ್ರೂ ಪಾಪ ನೋವಿರಬೇಕು. ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ದಾಕ್ಟರ ಹತ್ತಿರ ಯಾಕೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ !

ಸುಧಾಬಾಯಿ : ಅಲ್ಲಾರೀ ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಈಗಿನ ಕಾಲ್ಡಲ್ಲಿ ಬಿ. ಪಿ. ಕೊಲೇ ಸೈರಾಲ್. ಟೈಗ್ನಿಸರಿಸ್ ಅಂತ ಜನ ಊಟ ಮಾಡೊಕ್ಕೂ ಹೆದರ್ತಾರೆ. ಅಂಧಾದ್ರಲ್ಲಿ ಇವಳು ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಾಯಿ, ತುಪ್ಪ ಜೀರಿಗೆ ಮೆಂತ್, ಅಂತ ಸುರಿದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಸ್ವಲ್ಪವಾದ್ರೂ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟು ಬೇಡ್ವೆ ? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಹುಡುಗೀರೇ ಹಾಗೆ! ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ.

ಅಯ್ಯೋ ಐದು ಗಂಟೆ ಆಗಿಹೋಯ್ತಲ್ಲೀ. ನಮ್ಮೆಜಮಾನ್ರು "ಸದಾರಮೆ" ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಟಿಕೇಟು ತೆಗೆಸಿದಾರೆ ಕಣ್ರೀ. ಬೇಗ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ಕುಂಕುಮ ಕೊಡಿ ಕಮಲಮ್ಮ.

(ಸುಧಾಬಾಯಿಯ ನಿರ್ಗಮನ)

ವಿರಹ

ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೆ
ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ಸಾಂತ್ವನವಿದೆ
ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ
ಎಲ್ಲಾ ದಿನಗಳೂ
ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಲ್ಲ

-ಸುಧಾ ಶರ್ಮ ಚವತ್ತಿ

“ರತ್ನಗರ್ಭ”

ಕೆ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ

ದೇವರಂತಹ ತುವೆಯವರು ಇನ್ನಿಲ್ಲವಾದಾಗ ದಿಟಕ್ಕೂ ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದಂತಾಗಿತ್ತು. ಹಡಗಿನಂತಹ ಸಂಸಾರ. ಮೊದಲೇ ಡಯಾಬಿಟೀಸ್. ಅದರ ಮೇಲೆ ಗ್ಯಾಂಗ್ರೀನ್ ಆದ ಹಾಗೆ, ನೌಕರಿಯಿಲ್ಲ ಮೇಲಾಗಿ ಮದುವೆ. ಹೀಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಸೀತಾರಾಮು ಅವನ ಭಾಗದ ದೇವರಾಗಿ ಬಂದ. ರಾಮಣ್ಣ ನನ್ನು ಮಾಲತಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಎರಡು ದಿನ ಮಾತಾಡಿಸಿ ಲಿಲ್ಲ. ಮಾರನೆ ದಿನ ಬಿದಿಗೆ ಶುಕ್ರವಾರ ತಿರುಪತಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಅವನನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಆಕೌಂಟ್ ಓಪನ್ ಮಾಡಿಸಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರಿಗೂ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದ. ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು “ಮಾಲತಿ ಮಿಲ್ಕ್ ಸೆಂಟರ್” ಬೋರ್ಡ್ ಬರೆಸಿದ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಮನೆ ಮುಂದೆ ನೇತು ಹಾಕಿಸಿದ. ಮಾಲತಿಗಾಗಲಿ, ರಾಮಣ್ಣನಿಗಾಗಲಿ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ನೋವೇ ಇನ್ನು ಹಸುರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಸೀತಾರಾಮು ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಗುರುವಾರದ ದಿನ ಮರದ ಪ್ರಸಾದ ವನ್ನು ಹಣೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಾಮಣ್ಣನ ಕೈಲಿ ಲೋನಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡಿಸಿದ. ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ವೇಳೆಗೆ ಆರು ನಾವಿರದ ಚೆಕ್ ರಾಮಣ್ಣನ ಕೈ ಸೇರಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬ್ಯಾಂಕಿನವರಿಗೆ ಒಂದು ಸೀತಾರಾಮುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿಕೆ ಮೂರನ್ನ ಮಾಲತಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು.

ಸೀತಾರಾಮು ಹೆಂಡ್ತಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಕೂಡ ಜಾಣೆ. ಮಾಲತಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಪಕ್ಕದ ಊರಿನ ಮಹಿಳೆಯರ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ “ಹಪ್ಪಳ, ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ, ಚೆಟ್ಟಿ ಪುಡಿ” ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಸಿದಳು. ಐದು ಮಂಜೂರಾಯಿತು. ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಒಂದು, ತನಗೆ ಅರ್ಧ ಹೋಗಿ ಮಾಲತಿಗೆ ಮೂರೂವರೆ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಕೈನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲದ ಮಾಲತಿಗೆ ಆರೂವರೆ ಸಾವಿರ ನೋಡಿ ವಿವೇಕ ಜಾಗೃತವಾಯಿತು. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧೈರ್ಯವುಂಟಾಯಿತು. ನಾವೂ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬದುಕಬಹುದೆಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿತು. ಹಣವನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರ ವಡಿಸಿದಳು.

ಮೀನಾಕ್ಷಿಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ “ಜನಾನುರಾಗ” ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಹೀರಾತು ಹೊರಡಿಸಿದಳು.

ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಮೂತ್ರ ಕೋಶದ ಖಾಯಿಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೊಂದೇ ದಾರಿ. ಅದೂ ಕೂಡಲೆ ಆಗಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಠ ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ಬೇಕು. ಧರ್ಮಾತ್ಮರ, ದಾನಿಗಳ ಸಹೃದಯತೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಲಾರೆ. ಈಶ್ವರ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟರೆ ದಯಮಾಡಿ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಪುಟ್ಟ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಉಳಿಸಿ.

ಅಲ್ಲೂ ಅದೃಷ್ಟ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಲತಿ ರಾಮಣ್ಣ—ಇವರನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಎಂಟೋ ಹತ್ತೋ ಜವಾ ಆಯಿತು.

ರಾಮಣ್ಣ ಬಡವನೇ ವಿನಃ ದಡ್ಡನಲ್ಲ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜು, ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡು, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ—ಇವುಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಬಾಳು ಸಾಗಿಸಬಹುದೆಂಬ ಧೈರ್ಯವುಂಟಾಯಿತು. ಈ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಣವೇ ಮೂಲ.

ಈಗ ರಾಮಣ್ಣ ಬರೀ ರಾಮಣ್ಣನಲ್ಲ. “ಸಿಂಹ ಗರ್ಜನೆ” ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ರಾಮಣ್ಣ. ದೀಪಾವಳಿ ವಿಶೇಷಾಂಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪೂರ್ವಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ.

“ಒಬ್ಬ (ಕು) ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕೃತ ಗರ್ಭಪಾತ, ಗರ್ಭಿಣಿಯ ಸಾವು”

“ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಹಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕೊಂದರ ದರೋಡೆ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರ ಕೈವಾಡವೆ” ?

“ಅಗ್ಗದ ರೇಟಿನ ಚಿನ್ನ ಬೇಕೆ” ?

“ಸ್ಕಾಂಡಿನೇವಿಯನ್ ವಿಸ್ಕಿ, ಸ್ಕಾಚ್ ಬೀರ್ ದೊರೆಯುವ ವಿಳಾಸ ಬೇಕೆ” ?

ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು.

ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಂಜೆಯ ನಂತರ ತಲೆಗೆ ಟರ್ಕಿ ಟವಲ್ ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಸಂಪಾದಕ ರಾಮಣ್ಣನ ಭೇಟಿಗೆ ಜನ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭ. ಮಾಲತಿಗೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ. ಈಗ ಕಾರ್ನರ್ ನೈಟಿನ ಮಹಡಿ ಮನೆ ರಾಮಣ್ಣ ಮಾಲತಿ ಯರದು. ಆ ಕೆಂಪು ಮಾರುತೀ ಕಾರೂ ಅವರದ್ದೇ.

ಬರುವ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಮಾಲತಿ “ರತ್ನಗರ್ಭ” ಎಂಬ ಪತ್ತೇದಾರಿ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಸುದ್ದಿ.

ದೇವರು ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡಲಿ.

ನಲ್ಲೆಗೊಂದು ನೂತು

ಬಿ. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಪ್ಪ.

ನಿನ್ನದೊಂದು ಕಿರುನೋಟಕೆ
ಕಾದಿರುವೆನು ನಲ್ಲೆ
'ತುಟಿಭತ್ತೆ' ಕೊಡುವ ಸರ್ಕಾರದಂತೆ
ಸತಾಯಿಸುತಿಹೆಯಲ್ಲೆ

ಚರ್ಮಸರಿಸಿ ರಕ್ತಬರಿಸಿ
ಹೃದಯ ತೆರೆದೆನ್ನಲ್ಲೆ
ಉಗ್ರಗಾಮಿಯಾಗಿ ನೀನು
ಕೋವಿ ಹಿಡಿದೆಯಲ್ಲೆ

ಪ್ರೇಮಪತ್ರ ಬರೆದು ನಿನಗೆ
ಅನುದಿನವೂ ಕಾದೆ
ಸಂವಾದಕರ 'ವಿಷಾದ ವತ್ರ'
ಕೈಗೆಟಕಿದಂತೆ ನೊಂದೆ

ಶಕುಂತಲೆಯ ಅಧರವರಿಸಿ
ಬಂದ ದುಂಬಿ ನಾನು
ಕರೆಯಬೇಡ ದುಷ್ಯಂತನ
ಬಳಲಿ ಬೇಯುತಿರುವೆನು

ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ
ಕೊನ್ನಲ್ಲೂ ನಿಂತೆ
ಆಯ್ಕೆಯಾಗದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾದೆ
ತಲೆಯ ತುಂಬ ಚಿಂತೆ

ಒಲ್ಲೆನೆಂದು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ
ನೀನೆ ನನ್ನ ನಲ್ಲೆ
ಹುತ್ತ ಬೆಳೆವವರೆಗೂ
ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ.

ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ
ಕಾಶ್ಮೀರದಿ ಅಲೆದೆ
ನಿರ್ದಯದಲಿ ನೀ ನನ್ನನು
ಕಂದಕದಲಿ ಒಗೆದೆ

ಬುಡ ಸಮೇತ

ಹಾ. ಮೈ. ಸೂರಿ

ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ವಿನೋದವಾಗಿ ಮಾತು ಕತೆ ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಈ 'ನೋವಿನ' ವಿಷಯ ಬಂತು.

“ನೋವು ಯಾಕೆ ಬರತ್ತೆ, ಡಾಕ್ಟರೇ?” ಎಂದೆ.

“ನೋವು ಗೊತ್ತಾಗೋದು ನರದ ಸಹಾಯದಿಂದ, ನರದ ಸ್ಪರ್ಶನ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿಸಿದರೆ ನೋವು ಕಡಿಮೆ ಆದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

“ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಹಲ್ಲು ನೋವು ಹೇಗಿದೆ?” ಎಂದರು.

“ಅದು ಇದ್ದೇ ಇದೆ” ಎಂದೆ.

“ಹಲ್ಲು ಹುಳುಕಾಗಿದ್ದರೆ ನೋವು ಇರತ್ತೆ. ಅದನ್ನು ಬುಡ ಸಮೇತ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕು. ಈಗ 'ಚಾಣಕ್ಯ' ದೂರ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?” ಎಂದರು.

“ನೋಡಿದೀನಿ. ಆದರೆ ಕತೆನೂ ಮೊದಲೇ ಓದಿದೀನಿ” ಎಂದೆ

“ಚಾಣಕ್ಯನಿಗೆ ದಾರಿಲಿ ಕಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿದಾಗ ಏನಾಯ್ತು?”

“ಆಗೋದೇನು, ನೋವಾಯ್ತು

“ಹಾಗಾದ ಮೇಲೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಮುಳ್ಳಿನ ಗಿಡವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಬುಡ ಸಮೇತ ಕಿತ್ತು ಎಸೆದ. ಅಂದರೆ ಶತ್ರು ಶೇಷ ಉಳಿಸದೇ ನಾಶ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ನೀತಿ” ಎಂದರು ವೈದ್ಯರು.

“ಡಾಕ್ಟರೇ ಈಗ ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹ” ಎಂದೆ ನಾನು.

“ಏನು?” ಎಂದರು.

“ಹಲ್ಲು ನೋವಾದಾಗ ಹಲ್ಲು ಬುಡ ಸಮೇತ ಕೀಳಿಸಬೇಕು ಅಂದಿರಿ!”

“ಹೌದು, ಹೌದು”

“ಹಾಗೇನೇ ತಲೆ ನೋವಾದರೆ....ತಲೆ....ಬುಡ ಸಮೇತ....”ಎಂದು ನಾನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದರೊಳಗೇ ಅವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗದೇ ಎದ್ದು ಹೋದರು!

“ಹಲ್ಲು ನೋವಾದಾಗ ಹಲ್ಲು ಬುಡ ಸಮೇತ ಕೀಳಿಸಬೇಕು ಅಂದಿರಿ!”

ಫೀನಿಕ್ಸ್ ಪಕ್ಷಿ

ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮಿಂಚಿನಲ್ಲಿ
ಹೀಗೆ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡು ನನ್ನ
ಫೀನಿಕ್ಸ್ ಪಕ್ಷಿಯ ಹಾಗೆ
ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತೇನೆ

ಮುತ್ತು

ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಕಣ್ಣೀರು
ಸ್ವಾತಿ ಹನಿಯಾಗಿ
ನಿನ್ನದೆಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಾಯಿತು
ನೀ ಕೊಟ್ಟ ಮುತ್ತಿಗೆ
ನಾನರಳಿ ಚಿಪ್ಪಾದೆ

ಮಿಲ್ಟನ್ ಬರ್ನ್

ಶಿವ

ನಾನು ಮಿಲ್ಟನ್ ಬರ್ನ್ ಅನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡಿದ್ದು ಬೊಂಬಾಯಿನ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರ ವೊಂದರಲ್ಲಿ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಾಮಿಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಖ್ಯಾತ ಫ್ರೆಂಚ್ ಹಾಸ್ಯ ನಟ ಯಿವ್ಸ್ ಮಾಂಟಾಡ್ ನಟಿಸಿದ್ದ. ಈ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನಿಗೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣವಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳ ಮನರಂಜಿಸಿ ನಗಿಸುವ ಗೀಳು ಅವನಿಗೆ.

ಆದರೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವೇ? ಅದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿ ಬೇಡವೇ? ಸರಿ, ತಯಾರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡ. ಶಿಕ್ಷಕ ಬಂದು ಶ್ರೀಮಂತನಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ. “ಸಭಿಕರನ್ನು ನಗಿಸುವುದು ಬಹು ಸುಲಭ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು, ಎರಡು ಪಾದಗಳು ಒಂದು ಎಡಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿರುನಂತೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಿ ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಅಡ್ಡಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಸಭಿಕರು ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗುತ್ತಾರೆ”

ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರನಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪ ಬಂತು. “ಸರ್ಕಸ್ಸಿನ ಮೂರನೆಯ ದರ್ಜೆ ನಕಲಿ ರಾಮರು ಮಾಡುವಂತಹ ಈ ಕಿಸುಗಾಲಿನ ನಡಿಗೆ ವಕ್ರ ಮುಖ ಚರಹೆ, ಇಂತಹ ಕೀಳು ಹಾಸ್ಯ ನನಗೆ ಬೇಡ. ಯಾವುದಾದರೂ ಅತಿ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ, ಗಂಭೀರವಾದ ಹಾಸ್ಯ ಹೇಳಿಕೊಡು” ಅಂತ ಅವನು ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

“ಓಹೋ, ಗಂಭೀರವಾದ ಹಾಸ್ಯ ಬೇಕೇನು? ಅದಕ್ಕೇನು, ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸೂಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಟೈ ಧರಿಸಿ, ಕೈಮೇಲೆ ಒಂದು ಓವರ್ ಕೋಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೋಟಿನ ಮೇಲಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೇಷಿಮೆ ಕರವಸ್ತ್ರ ಸಿಗಿಸಿಕೊಂಡು. ಅತಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದು

ಕೊಂಡು ಬಾ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ರಾಜ ಕಳೆ ತೇಲುತ್ತಿರಲಿ. ಹಾಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಹರಾತ್ತನೆ, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಿ, ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿ, ಅದ್ಭುತ ಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಶುರು ಮಾಡು" ಅಂತ ಶಿಕ್ಷಕ ಅಭಿನಯ ಸಹಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದಾಗ, ಮುಂದಿನ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಹಿಂದಿನ ಬಾಲ್ಕನಿವರೆಗೂ ಇಡೀ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಗೆಯ ಬುಗ್ಗೆ ಚಿಮ್ಮಿತು. ಆ ಶಿಕ್ಷಕ ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲ-ಮಿಲ್ಟನ್ ಬರ್ರ್.

ಮಿಲ್ಟನ್ ಬರ್ರ್ ಅಮೆರಿಕದ ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿ ಟಿ. ವಿ. ನಗೆಗಾರ. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಮುಕ್ತಾಯವಾದ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಮಿಲ್ಟನ್‌ನ ಹಾಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ "ಏವೋಸ್ ಅಂಡ್ ಅಂಡಿ" ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಮಂಗಳವಾರ ಸಂಜೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಲು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ಕಾದಿರುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಅಮೆರಿಕದ ಟೈಂ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ ಆ ದಿನಗಳ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿತ್ತು.

"ಮಂಗಳವಾರ ಸಂಜೆ ಬಂತೆಂದರೆ, ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳ ಜನಸಂದಣಿ ಯಾವುದೋ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುಂದುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಅಂಗಡಿಗಳಂತೂ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಶತ್ರು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೇನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದರೆ, ಮಂಗಳವಾರ ಸಂಜೆ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸಮಯ"

ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದ ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತೆ ಆಲ್ವೆ !

ಬರ್ರ್‌ನ ಟಿ. ವಿ. ನಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ, ಜನ ಟಿ. ವಿ. ಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು, ಟಿ.ವಿ. ವಿ. ಸೆಟ್‌ಗಳ ಮಾರಾಟ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತಂತೆ. ಅಮೆರಿಕದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಖ್ಯಾತ ಹಾಸ್ಯಗಾರ ಜೋ ಲೂಯಿಸ್, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಶ್ರೀಯುತ ಬರ್ರ್ ಅವರು, ಅನೇಕ ಸೆಟ್‌ಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೂನ್ನೆ ತಾನೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸೆಟ್ ಮಾರಿದೆ. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಕಳೆದವಾರ ತನ್ನ ಸೆಟ್ ಮಾರಿದ" ಅಂತ ನಗೆ ಚಟಾಕಿ ಹಾರಿಸಿದ್ದು ಬೇರೆ ಮಾತು.

1949ರ ಮೇ 16ನೇ ತಾರೀಖು ಬರ್ರ್‌ಗೆ ಮಹತ್ವದ ದಿನ. ಅಂದು, ಅಮೆರಿಕದ ಎರಡು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಗಳಾದ, ಟೈಂ ಮತ್ತು ನ್ಯೂಸ್‌ವೀಕ್‌ಗಳು, ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ ಬರ್ರ್‌ನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದವು. ಈ ರೀತಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ರ ಎರಡೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ

ಕುಡು ಬಂದದ್ದು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಎರಡೇ ಬಾರಿ. ಒಮ್ಮೆ ವಿನ್‌ಸ್ಟನ್ ಚರ್ಚಿಲ್ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್ ರೂಸ್‌ವೆಲ್ಟ್.

ಮಿಲ್ವನ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು 1908ನೇ ಜುಲೈ 12ರಂದು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ. ತಂದೆ ಮೋಸೆಸ್ ಬರ್ಲಿಂಗರ್ ಒಬ್ಬ ಪೆಯಿಂಟರ್ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ತಾಯಿ ಸಾಂಡ್ರಾಗೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರೀ ಮಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ. ಮನ್ ಹಟ್ಟನ್‌ನ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಎಂಟ ನೆಯ ದರ್ಜೆಯವರೆಗೆ ಓದಿದ ಮಿಲ್ವನ್, ಹಣದ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಮುಂದೆ ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹೊಡೆದ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಹಾಸ್ಯ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿದ್ದ ಮಿಲ್ವನ್ ಬರ್ಲಿಂಗ್ ನಲವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ, ಆಗತಾನೇ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ದೂರದರ್ಶನ ಮಾಧ್ಯಮ ಒಂದು ವರದಾನವಾಯಿತು. ಅಮೆರಿಕದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಟಿ. ವಿ. ಪ್ರಸಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಎನ್. ಬಿ. ಸಿ. ಯೊಂದಿಗೆ ಕರಾರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಮಿಲ್ವನ್‌ಗೆ ತನ್ನ ಹಾಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ರಿಹರ್ಸಲ್ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಉತ್ಸಾಹ. ಸಿಗಾರ್ ಒಂದನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಟ, ನಟಿ, ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಚಾಲಕ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬರ್ಲಿಂಗ್ ಹಿಮ್ಮೇಳದವರು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಾದ್ಯವೃಂದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪಕೃತಿ ಕೇಳಿ ಬಂದರೂ, ತಕ್ಷಣ ಅದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಂತಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆ ಬರ್ಲಿಂಗ್‌ನ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ.

ಅನೇಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಗೆಪಟುಗಳಿಗೆ, ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಹಾಸ್ಯ ಚಟಾಕಿ ಹಾರಿಸುವುದು ಒಂದು ತಡೆಯಲಾಗದ ಚಟವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಚಟ ಕೈಲಾಸಂ ರವರಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ರಾ. ಶಿ. ಯವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಬರ್ಲಿಂಗ್ ಸಹಾ ಹವ್ಯಾಸವಿದ್ದು, ಇದರ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೇರೆ ನಗೆಗಾರರ ಜೋಕುಗಳನ್ನು ಕದಿಯಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿ, “ಜೋಕು ಕಳ್ಳ” ಎಂಬ ಬಿರುದು ಬರ್ಲಿಂಗ್‌ಗೆ ಸಂದಿತ್ತು, ಬರ್ಲಿಂಗ್ ಈ ಬಿರುದನ್ನು ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಅಮೆರಿಕದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಖ್ಯಾತ ಹಾಸ್ಯಗಾರ ಜಾಕ್ ಬೆನ್ನಿ ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಚಟಾಕಿಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮಿಲ್ವನ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಜಾಕ್ ಬೆನ್ನಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೇಳಾ ಇದ್ದೆ. ಜೋಕುಗಳು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು ಅಂದ್ರೆ, ನಾನು ಬಿದ್ದು, ಬಿದ್ದು, ನಗುಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದಾಗ ಕೈಲಿದ್ದ ವೆನ್ನು ಪೇಪರ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದೊದ್ದು ರೀ”

ಹಾಲಿವುಡ್‌ನಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮಿಲ್ವನ್ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

“ಈಗ ತಾನೇ ನಾನು ಹಾಲಿವುಡ್‌ನಿಂದ ಬಂದೆ. ಬೆಟ್ಟಿ ಗ್ರೇಬಲ್ (ಆ ಕಾಲದ ಒಬ್ಬ ಖ್ಯಾತ ನಟಿ) ಮುಖಾಂತರ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಚುಂಬಿಸಿದ ಅಂದ್ರೆ, ನಾನು ಚುಂಬಿಸಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಆ ಫೋಟೋ ಫ್ರೇಂ ಕೂಡ ಕಿತ್ತು ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಸೈನಿಕ ನೆಲೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ನಾನು ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲಾ ಮಂಡಿ ಮೇಲೆ ಕೂತುಬಿಟ್ಟು, ಅವರು ಕ್ರಾಪ್ ಆಟ (ಮಂಡಿ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಆಡುವ ಗೋಲಿ ಯಾಟ) ಆಡಿದ್ದು ಅನ್ನೋದು ಬೇರೇ ವಿಷಯ”

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮಿಲ್ಟನ್ ತನ್ನ ಹಾಲಿವುಡ್ ದಿನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ಆ ದಿನಗಳು ಹೆಕ್ಟಿಕ್ ಆಗಿದ್ದು, ಹೆಕ್ಟಿಕ್ ಅಂದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಅಂತೀರಿ! ಬಹಳಾ ಮಜಾ ಇರ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಹೆಕ್ಟಿಕ್ ಅಂತ ಯಾಕೆ ಹೇಳ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳೋಡಿ. ಹೆಕ್ಟಿಕ್ ಅಂದ್ರೆ ಏನು ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದೆ ತಾನೆ. ಮಜಾ ಯಾಕೆ ಇರ್ತಿತ್ತು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರಾ ? ಒಮ್ಮೆ ಚಾರ್ಲಿ ಚಾಪ್ಲಿನ್‌ನ್ನ. ನಾನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಿ ನಟಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿ ಕಪ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಸಿಕ್ತು. ಅದನ್ನ ತೋರಿಸೋಕ್ಕೆ ನನ್ನ ನೆಂಟರ್‌ಲ್ಲಾ ಗಿರವಿ ಅಂಗಡೀಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ”

ಫ್ಲಾರಿಡಾದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ಜೂಜು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವನನ್ನು “ಅವನು ಪರಟನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ” ಅಂತ ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಮಿಲ್ಟನ್ ಒಮ್ಮೆ ಫ್ಲಾರಿಡಾದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹಾಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ .

“ನಾನು ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಫ್ಲಾರಿಡಾದಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಿಳಿ ಬಾವುಟ ಹಾಕಿದಾರಲ್ಲ ಅದು ಏನು ಗೊತ್ತೇ ? ನನ್ನ ಪರಟು ರೀ ಅದು.” ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಬೋಡು ತಲೆ ಯನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ,

“ರೀ ಮಿಸ್ಟರ್, ನಿಮಗೆ ಹೇಳ್ತೀರೋದು. ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡೀರಿ. ನೀವು ಹೀಗೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸ್ಕೊಂಡು, ಕೂತಿದ್ದೆ. ದೀಪದ ಬೆಳಕು ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಡಿದು, ಗ್ಲೇಸ್ ಆಗಿ ಕಣ್ಣೇ ಬಿಡುಕ್ಕೆ ಆಗ್ತಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ!” ಅಂದನಂತೆ.

1953ರಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಟನ್ ರೂತ್‌ಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು ‘ಮಧುಚಂದ್ರ’ಕ್ಕೆ ಮಯಾಮಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಪತ್ನಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವಾದ ಪರ್ಸ್ ಇತ್ತು. ಆ ಪರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು ಗೊತ್ತೇ ? ಗಂಡನಿಗೋಸ್ಕರ ಪತ್ನಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದಿರಿದ್ದ ಹವಾನಾ ಸಿಗಾರ್‌ಗಳು.

ಮಿಲ್ಟನ್ ಬರ್ಲ್ಸ್ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಾಸ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದು ಹೋದ ಪ್ರಖರತಾರೆ.

ಹನಿ ಗವನಗಳು

ಮ. ಶ್ರೀ ಮುರಳಿಕೃಷ್ಣ

ವಿಫಲ ಪ್ರಯತ್ನ

ಕುಡಿ ಮೋಸೆಯ
ಕಪೋಲ ಕೇಶದ
ಕುವರ
ಎರು ಜವ್ವನೆಯ
ಬಳಿ ಬಂದು
“ಬೀರುವಿರಾ ನನ್ನ
ಮೇಲೆ ಪ್ರಣಯ ದೃಷ್ಟಿ”
—ಎಂದರುಹಿದೊಡನೆ
ಮೂಡಿಸಿದಳಾತನ
ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ
ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿ.

ನಾ(ನ)ರಿ

ಸುಂ
ದರಿ
ನಾರಿ
ಕೈ
ಕೊಟ್ಟಾಗಲೇ
ಗೊತ್ತಾದದ್ದು
ಆತನಿಗೆ
ಆಕೆ
ಸುಂ
ದರ
ನರಿ—
ಯೆಂದು !

ಬೇಸ್ತು

ಬಿನ್ನಾಣಗಿತ್ತಿಯ
ಬೆಡಗಿನ ಮೋಡಿ
ಸಿಲುಕಿ, ಮದುವೆಗೆ
“ಅಸ್ತು”
ಎಂದಿದ್ದ ಹುಡುಗ
ಆಕೆಯ ನಿಜ
ಸ್ವರೂಪವ ನೋಡಿ
ಬಿದ
ಬೇಸ್ತು.

ವಿವರಣೆ

ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ
ಉಪಾಧ್ಯಾಯ
‘WIFE’ನ
ವಿವರಣೆ
ಕೇಳಿದಾಗ
ತುಂಬನೊಬ್ಬ
Worries
Invited
For
Ever
ಎಂಬ ಜವಾಬು
ಕೊಟ್ಟ.

ಕೋಳಿ ಹೇಳಿದ ಕತೆ

ಮಂಡಗರೆ ಸೋಮು

[ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾಂಸಿಸ್‌ಕೋದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೋಳಿ ಮರಿಯೊಂದು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಾಲ ಬದುಕಿತ್ತು-ಸುದ್ದಿ]

ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಕೋಳಿ
ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ
ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣುವ ತವಕದಲಿ
ನೂರು, ಸಾವಿರ ಮೈಲಿಗಳ ಸವೆಸಿ
ನೆರೆದ ತಂಡೋಪತಂಡ
ಜನ ಸ್ತೋಮವ ಕಂಡು
ಪುಳಕಿತದಿ ಹೇಳಿತು,
ಕೇಳಿ,

ಮನು ಕುಲದ ಇತಿಹಾಸದಲಿ
ಸಾಲು ಸಾಲುಗಳಲಿ
ಪುಟ ಪುಟಗಳಲಿ
ನಾ ಕಂಡದ್ದು—

ಅನಾದಿಯಿಂದಿಹರು
ನನಗಿಂತ ಬೇರಲ್ಲದ, ಭಿನ್ನರಲ್ಲದ
ಪರಿ ಪೂರ್ಣ ನನ್ನನೇ ಹೋಲುವ
ನಾನೇ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ನೀವು.

ದೇಶ, ಕಾಲಗಳ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿ
ಶ್ರಮಿಸಿ, ಅಭಿಮಾನದಿ ಬಂದಿಹರಿ.
ಹೆಚ್ಚೇನ ಹೇಳಲಿ ?
ಒಂದೇ ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿ!
ನಿಮ್ಮಯಾ ಬದುಕಿನಗತಿ
ಸಾಗಿಹುದು ನನ್ನದೇ ರೀತಿ.

○

‘ಅಪರಂಜಿ’

ಯುಗಾದಿ ವಿಶೇಷಾಂಕ

ಬರುವ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ ‘ಅಪರಂಜಿ’ ಸಂಚಿಕೆ, ಯುಗಾದಿ ವಿಶೇಷಾಂಕವಾಗಿ ಹೊರಬರಲಿದೆ. ನೂರ ನಲವತ್ತನಾಲ್ಕು ಪುಟಗಳ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕ, ಲೇಖಕಿಯರ ಬರಹಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಅನೇಕ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳು, ಹನಿಗವನಗಳು ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಸೇರಲಿದೆ. ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ರೂ. ಮುಖ ಬೆಲೆಯ ಈ ಸಂಚಿಕೆ ಚಂದಾದಾರರುಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ. ಮಾರ್ಚ್ ಹದಿನೈದರೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಚಂದಾನೀಡುವ ಗ್ರಾಹಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು. ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಗಳು ಬೇಕಿದ್ದರೆ, ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಬಹುದು. ‘ಅಪರಂಜಿ’ ಓದುಗರು, ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಬಳಸಿ, ಅಪರಂಜಿಗೆ ಹೊಸ ಚಂದಾದಾರರನ್ನು ಹೊಂದಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಶಯ.

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕ

Statement about ownership and other particulars about news paper "Aparanji" to be published in every year in the first issue appearing after the last day of February.

FORM IV

(See Rule 8)

1. Place of Publication	Bangalore
2. Periodicity	Monthly
3. Printer's Name	V. R. Nath
Nationality	Indian
Address	44, Sampige Road, Malleswaram
Bangalore - 560 003
4. Publisher's Name	M. Shivakumar
Nationality	Indian
Address	Aparanji Karyalaya
36, 6th Main Road, Malleswaram
Bangalore - 560 003
5. Editor's Name	M. Shivakumar
Nationality	Indian
Address	Aparanji Karyalaya
36, 6th Main Road, Malleswaram
Bangalore - 560 003
6. Name and Address of
Individuals who own
the Newspaper and
Partners/Shareholders
holding more than one
percent of the total capital	M. Shivakumar
Sole Proprietor
Aparanji Karyalaya
36, 6th Main Road, Malleswaram
Bangalore - 560 003

I, M. Shivakumar, hereby declare that the Particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-

1st March 1992.

M. Shivakumar
Publisher

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ಲೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 058

ದೂರವಾಣಿ: 395902 ತಂತಿ: 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಕ್ಸ್ - 845-580

ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

**PLASTIC PRODUCTS
THE BEST SINCE 1972**

WE HAVE ALWAYS ACTED ON THE PRINCIPLE

***RATHER LOOSE MONEY
THAN THE CONFIDENCE
OF OUR CUSTOMERS***

THE INTEGRITY OF OUR PRODUCTS

OUR GIVEN WORD

***ALWAYS MEAN MORE TO US
THAN TEMPORARY GAIN***

THIS IS OUR PRINCIPLE
FOR DECADES

AND

WE COMPROMISE ON ANY THING
BUT

OUR PRINCIPLE
ALWAYS AT YOUR SERVICE.

UIPLAST PRIVATE LIMITED

Office

172/1, Srinivasa Industrial
Estate, Bannerghatta Road
Bangalore-560 076
Phone 641402

City Office

229, Chickpet
Bangalore - 560 053
Phone 77262

City Office II

6, P C Lane
SJP Cross
Bangalore - 560 002
Phone 238664